

Skatteministeriet
Udkast ()

J. nr. 2010-353-0034

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven

(Justering af pensionsafkastbeskatningsloven m.v.)

§ 1

I pensionsafkastbeskatningsloven, lov nr. 1535 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1339 af 19. december 2008, § 1 lov nr. 1278 af 16. december 2009 og senest ved § 8 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter ”dobbeltbeskatningsoverenskomst,”: ”jf. dog § 23 a, stk. 3”.

2. I § 1, stk. 1, nr. 1, indsættes som *litra g*:

”g) ordninger i statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995.”

3. I § 1, stk. 2, indsættes som *nr. 14*:

”14) Statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995.”

4. § 4, stk. 1, affattes således:

”Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter stk. 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov, jf. dog § 31, stk. 3. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.”

5. § 4, stk. 3, nr. 5, affattes således:

”5) Forsikringens depot ved indkomstårets udgang kan nedsættes med årets positive risiko- og omkostningsbonus, der tilskrives depotet. Ved årets positive omkostningsbonus forstås for hver gruppe af forsikringer årets risikopræmier på 1. orden fratrukket de faktiske omkostninger. Ved årets positive risikobonus forstås for hver gruppe af forsikringer årets risi-

kopræmier på 1. orden fratrukket de faktiske risikoudgifter. Årets omkostnings- og risiko- præmier på 1. orden er de omkostnings- og risikopræmier, der i henhold til aftalen maksimalt skal betales. Hvis det herudover kan dokumenteres, at tilskrevet bonus kan henføres til tidligere års opsparet risiko- og omkostningsoverskud i enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, kan depotet nedsættes hermed.”

6. I § 4, stk. 3, nr. 11, udgår ”for forsikringer uden ret til rentebonus”.

7. I § 4, stk. 3, indsættes som nr. 12:

”12) Depotet fradrages betaling af kursværn.”

8. § 4, stk. 10, ophæves.

9. I § 4 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”denne lov”: ”, jf. dog § 31, stk. 3.”

10. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., udgår “uden ret til rentebonus”.

11. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., udgår ”, betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus”.

12. § 4 a, stk. 5, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet.”

13. § 4 a, stk. 6, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet.”

14. § 4 a, stk. 11, ophæves.

15. I § 6, stk. 1, ændres ”§ 1, stk. 2, nr. 3-6 og 9” til: ”§ 1, stk. 2, nr. 3-6, 9 og 14”.

16. I § 6, stk. 3, 5 og 7, indsættes efter ” § 1, stk. 2, nr. 9”: ”og nr. 14”.

17. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter ”ufordelte midler”: ”og rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser”.

18. § 8, *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. *stk. 2*, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, *stk. 2*, eller § 4 a, *stk. 2, nr. 1, 2. pkt.* Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser, og at de midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser.”

19. I § 8, *stk. 5, 2. pkt.*, indsættes efter ”§§ 4 eller 4 a”: ”eller *stk. 4, 3. pkt.*.”.

20. I § 8, *stk. 6*, indsættes efter ”ufordelte midler”: ”samt rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser,”.

21. I § 8 indsættes som *stk. 7*:

”*Stk. 7.* Kursværn, der er fradraget ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 4 eller 4 a, forhøjer dog altid beskatningsgrundlaget efter *stk. 4*.”

22. I § 15, *stk. 7*, indsættes efter 2. pkt.:

”Anskaffelsessummen efter 1. pkt. opgøres efter aktie for aktie-metoden.”

23. I § 15, *stk. 7, 3. pkt.*, ændres to steder ”1. og 2. pkt.” til: ”1.-3. pkt.”, og i § 15, *stk. 7, 4. pkt.*, ændres ”1.-4. pkt.” til: ”1.-5. pkt.”

24. I § 22, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”15. januar” til: ”22. januar”.

25. § 22, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 15. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales

samtidig med indsendelse af opgørelsen. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. pkt. dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.”

26. I § 23, *stk. 2*, ændres ”15. januar” til: ”22. januar”.

27. § 23, *stk. 4, 3. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”Hvis overførsel af ordningen medfører, at ordningen skifter opgørelsesmetode, finder § 31, *stk. 3, 2.-4. pkt.*, anvendelse.”

28. I § 23 *a* indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Henstår der en negativ skat, jf. § 17, ved udgangen af det indkomstår, hvor skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, *stk. 1*, ophører uden, at der er tale om dødsfald, kan den negative skat anvendes til modregning i positiv skat ved en eventuel senere genindtræden i skattepligt efter § 1, *stk. 1*. Ophæves pensionsordningen i tiden efter ophør af skattepligt efter § 1, *stk. 1*, uden at skattepligten efter § 1, *stk. 1*, er genindtrådt, finder § 25 anvendelse.”

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

29. § 25, *stk. 3*, ophæves, og i stedet indsættes:

”*Stk. 3.* *Stk. 1-2* finder også anvendelse ved ophævelse af en pensionsordning som nævnt i § 23 *a*, *stk. 3, 2. pkt.*”

30. I § 31 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Skatteministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af beskatningsgrundlaget, dokumentationskrav og adgang til at omgøre valget af opgørelsesmetode efter § 4 eller § 4 *a*. Hvis der sker en ændring af opgørelsesmetode midt i et indkomstår, laves endelig opgørelse efter § 23 *a* for de forsikringer, der skifter opgørelsesprincip, på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten indeholdes og indbetales samtidig med skatten efter § 21. Ved overgang til beskatning efter § 4 anses værdien af forsikringens depot på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode for at være værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse, jf. § 4, *stk. 1*. Ved overgang til beskatning efter § 4 *a* opgøres det skattepligtige afkast efter § 4 *a*, som om indkomståret for ordningen er den del af kalenderåret, hvor ordningen opgøres efter § 4 *a*.”

31. Efter § 36 indsættes:

”§ 36 **a**. Renter af skattebeløb efter lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006,

henføres til betalingsåret.”

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 347 af 18.
april 2007, § 10 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, § 1 i lov nr. 1534 af 19. december 2007,
§ 2 i lov nr. 1339 af 19. december 2008, § 1 i lov nr. 412 af 29. maj 2009, § 11 i lov nr. 521
af 12. juni 2009, § 3 i lov nr. 1263 af 16. december 2009, § 2 i lov nr. 1278 af 16. decem-
ber 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 723 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Ved forlængelse af udbetalingsperioden efter, at udbetalingen er påbegyndt,
beregnes nye rater med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse.”

2. I § 11 A, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter ”hele udbetalingsperioden”: ”eller ved en forlæn-
gelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperi-
ode”.

3. I § 11 A indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Ved forlængelse af udbetalingsperioden eller valg af nyt udbetalingsforløb ef-
ter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes de nye rater med virkning fra førstkommende
kalenderårs begyndelse.”

Stk. 4 og *5* bliver herefter *stk. 5* og *6*.

4. § 20, *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4.* Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i *stk. 1*, der svarer til
indbetalinger på ordningen, som den skattepligtige efter § 55, 1. pkt., kan godtgøre, at der
ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren eller kontohaveren ikke har været
hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke
til den skattepligtige indkomst.”

5. I § 30, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter ”første udbetaling”: ”, jf. dog 4.-6. pkt.”

6. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

”Efter det aftalte tidspunkt for første rateudbetaling kan forsikringstageren henholdsvis
kontohaveren forlænge udbetalingsperioden. Endvidere kan den person, som udbetalingen
af rateopsparingen eller rateforsikringen i tilfælde af kontohaverens henholdsvis forsik-

ringstagerens død sker til, forlænge udbetalingsperioden. Endvidere kan kontohaveren henholdsvis den person, som rateopsparingen i tilfælde af kontohaverens død udbetales til, vælge et andet udbetalingsforløb, jf. § 11 A, stk. 2. Ved ændringer som nævnt i 4.-6. pkt. kan de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.”

7. I § 30, stk. 1, indsættes efter 4. pkt., der bliver 8. pkt.:

”Der svares afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene for en ophørende livrente efter første udbetaling. Udbetalingsperioden kan dog forlænges med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. 7. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

8. § 32, stk. 1, affattes således:

”Den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den afgiftspligtige efter kapitel 3 kan godtgøre, at der ved opgørelsen af ejerens eller kontohaverens skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, svares der ikke afgift af.”

9. § 41, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”3. fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun en af pensionsordningerne omfattes af § 15 A, eller der er tale om en overførsel efter første udbetaling fra en af ordningerne, jf. dog stk. 10.”

10. I § 41, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

”Ved overførsel af en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente, beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalinger.”

11. I § 41 indsættes som stk. 10:

”Stk. 10. Overførsel efter stk. 1, nr. 3, fra en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling, kan ske til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller ophørende livrente, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Overførsel som nævnt i 1. pkt. af en ordning, der ikke er under udbetaling, kan ske til en anden ordning, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor

sidste udbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket. De nye rater eller løbende ydelser beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Ved overførsel som nævnt i 1. pkt. kan de terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Frem til førstkommende kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalinger.”

12. § 53 A, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

”Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 til den personkreds, der er nævnt i § 55, 1. pkt., og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes til den skattepligtige indkomst.”

13. I § 55, stk. 1, 1. pkt., ændres ”stk. 2 og 3” til: ”stk. 2, 3 og 5”.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 3, 7, 11, 15-21, 24-26 har virkning fra og med indkomståret 2010.

Stk. 3. § 1, nr. 1, 4-6, 8-10, 12-13, 22-23, 27-31 har virkning fra og med indkomståret 2011. For indkomståret 2010 affattes pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., således: ”Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet fratrukket betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus og betaling af kursværn.”

Stk. 4. § 2, nr. 1-3 og 5-7, har virkning for forlængelser af udbetalingsperioden og ændringer af udbetalingsforløbet for ratepensioner og ændringer af udbetalingsvilkårene for ophørende livrenter under udbetaling, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 9-11, har virkning for overførsler, der sker fra og med den 1. januar 2011.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets enkelte elementer
 - 2.1. Pensionsafkastbeskatningsloven
 - 2.1.1. Ændret opgørelsesmetode for beskatning af tekniske hensættelser
 - 2.1.2. Bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen
 - 2.1.3. Fradrag for betaling af kursværn
 - 2.1.4. Mulighed for omvalg af opgørelsesmetode for ordninger i pensionsinstitutter i særlige situationer
 - 2.1.5. Opgørelse på institutniveau for visse statsgaranterede pensionskasser
 - 2.1.6. Forlængelse af fristen for opgørelse og betaling af skat for bankordninger
 - 2.1.7. Fradrag for betaling af præmier for visse garantier
 - 2.1.8. Præcisering af, at der ved opgørelse af anskaffelsessummen for unoterede aktier skal anvendes en aktie for aktie-metode
 - 2.1.9. Overgangsregel for rente af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov, der betales efter indkomståret 2009
 - 2.1.10. Lovfæstelse af definition af omkostnings- og risikobonus
 - 2.1.11. Præcisering af modregningsadgang af opsparet omkostnings- og risikooverskud i årets negative omkostnings- og risikoresultat
 - 2.1.12. Ophævelse af penge- og pensionsinstitutternes mulighed for at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter
 - 2.2. Pensionsbeskatningsloven
 - 2.2.1. Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling
 - 2.2.2. Justering af reglerne for ophørende livrenter
 - 2.2.3. Skatte- og afgiftsfritagelse for udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
4. Administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forslaget har for det *første* til formål at gennemføre en række tekniske ændringer af pensionsafkastbeskatningsloven, som Folketinget vedtog i december 2007, og som har virkning for danske pensionsinstitutter fra og med indkomståret 2010.

I takt med at pensionsinstitutterne har fået implementeret ændringerne i deres systemer, og de har fået de første praktiske erfaringer med anvendelsen af det nye regelsæt, er pensionsinstitutterne blevet opmærksomme på nogle problemer med den nye lov, som foreslås ændret i nærværende lovforslag.

Der er hovedsageligt tale om ændringer, som pensionsbranchen har efterspurgt. De foreslåede regler vil bl.a. gøre den nye pensionsafkastbeskatningslov mere håndterbar for branchen.

Forslaget har for det *andet* til formål i pensionsbeskatningsloven at indføre mulighed for at forlænge ratepensionsordninger efter, at udbetalingen er påbegyndt. Forslaget er båret af et ønske om, at pensionsopsparring i form af ratepensionsordninger udstrækkes til forsørgelse i en længere del af alderdommen. Endvidere foreslås det at lempe reglerne for flytning af ratepensionsordninger efter, at udbetalingen er påbegyndt. Endelig foreslås der enkelte præciseringer af reglerne for skatte- og afgiftsfritagelse for udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Pensionsafkastbeskatningsloven

2.1.1. Ændret opgørelsesmetode for beskatning af tekniske hensættelser

Efter gældende regler beskattes investeringsafkastet af tekniske hensættelser f.eks. visse syge- og ulykkesforsikringer og andre forsikringer uden depot på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningsloven eller efter selskabsskatteloven.

Forslaget består af to dele. I den ene del foreslås det at ændre den gældende bestemmelse om opgørelse af beskatningsgrundlaget for tekniske hensættelser til en mere direkte beskatning af tilskrivning af rente m.v. til de tekniske hensættelser for at undgå dobbeltbe-

skatning af den del af afkastet fra de tekniske hensættelser, der overføres direkte til egenkapitalen.

I den anden del foreslås det, at der for tekniske hensættelser indføres en værnsregel, der beskatter underskud på omkostnings- og risikoresultatet for tekniske hensættelser efter samme principper, som gælder for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mod omkvalificering af skattepligtig rente til skattefri omkostnings- og risikobonus, hvilket efter den foreslåede ændring til en mere direkte beskatning af rentetilskrivningen m.v. vil kunne lade sig gøre for tekniske hensættelser på samme måde, som det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og visse markedsrenteprodukter. For at undgå en overbeskatning i de tilfælde, hvor underskuddet på omkostnings- og risikoresultatet dækkes af ufordelte midler, foreslås det samtidig, at der indføres et fradrag i den situation.

Herudover foreslås det, at det ligesom det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og visse markedsrenteprodukter, bliver muligt at modregne dokumenteret opsparet overskud på omkostningsresultatet fra tidligere år, der ikke er forbrugt på anden vis f.eks. ved udlodning til tekniske hensættelser, til opsparerne m.v. eller modregnet i tidligere års negative omkostningsresultater. Tilsvarende bestemmelse foreslås indført for så vidt angår beskatning af underskud på årets risikoresultat for tekniske hensættelser.

2.1.2. Bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen

Efter gældende ret skal pensionsopparere, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark eller er fuldt skattepligtige her til landet, men hjemmehørende til udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ikke betale pensionsafkastskat til Danmark.

Med lovforslaget foreslås praksis lovfæstet således, at pensionsopparere, der har en uudnyttet negativ skat på tidspunktet for ophør af fuld skattepligt, bevarer denne negative skat til modregning i positiv skat ved eventuel efterfølgende genindtræden af fuld skattepligt til Danmark eller ved eventuelle efterfølgende ændringer, der medfører, at opspareren bliver hjemmehørende i Danmark efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Herudover foreslås det, at opsparere, der ophæver pensionsordningen, mens de fortsat er fuldt skattepligtige til udlandet, kan få den uudnyttede negative skat udbetalt efter samme regler som opsparere, der er fuldt skattepligtige til Danmark på ophævelsestidspunktet.

2.1.3. Fradrag for betaling af kursværn

Pensionsinstitutter kan i bestemte situationer indføre et kursværn. Kursværnet er en pro-centsats, som pensionsinstitutterne i en midlertidig periode kan trække fra pensionsopspa-rernes depot, hvis de f.eks. flytter deres pensionsordning til et andet institut. Et pensionsin-stitut kan indføre kursværn, hvis værdien af virksomhedens aktiver er mindre end værdien af de pensioner, de har lovet pensionsopsparene, f.eks. hvis pensionsinstituttet har haft dårlige afkast af sine investeringer. Pensionsopsparene, der vælger at ophæve eller flytte deres ordning, skal betale kursværn, for at de tilbageblevne kunder ikke skal betale disse kunders andel af det tab, som pensionsinstituttet har lidt på kundernes opsparring. Kursvær-net gælder kun pensionsopsparring i de traditionelle gennemsnitsprodukter.

Før ændringen af pensionsafkastbeskatningsloven i 2007 var det pensionsinstitutterne, der var skattepligtige, og som betalte pensionsafkastskat på baggrund af årets investeringsaf-kast. Pensionsinstituttet havde ikke direkte fradrag for kursværn i beskatningsgrundlaget. Instituttet havde imidlertid en form for indirekte fradrag, da kursværnet er udtryk for, at der har været et kurstab på aktiverne i selskabet, der medførte en lavere pensionsafkastskat for indkomståret eller en fremførselsberettiget negativ skat.

Efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningsloven fra institut- til individniveau beskat-tes kunderne ikke direkte af årets investeringsafkast, men som udgangspunkt af den til-skrevne kontorente. Efter gældende regler har pensionsopsparene derfor ikke fradrag for betaling af kursværn. Kursværnet kan imidlertid anses for at være en form for individuelt kurstab for kunden, og da der over en årrække kan siges at være en sammenhæng mellem størrelsen af den tilskrevne kontorente til kunden og pensionsinstituttets investeringsafkast, forslås det, at kunden får fradrag for kursværnet i det skattepligtige afkast.

Samtidig foreslås det, at der skabes sikkerhed for, at der på den anden side sker beskatning af det betalte kursværn hos pensionsinstituttet.

2.1.4. Mulighed for omvalg af opgørelsesmetode for ordninger i pensionsinstitutter i særli-ge situationer

Efter gældende regler er der ikke mulighed for omvalg mellem de to måder at opgøre be-skatningsgrundlaget på for pensionsinstitutternes pensionsopsparene. Valget foretages ved overgang til beskatning efter denne lov, dvs. som hovedregel i 2010.

Det foreslås, at der indføres en hjemmel til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan lave en positivliste for, hvornår der gives mulighed for omvalg. Listen forventes at give mulighed for omvalg ved overtagelse eller tilkøb af en ny bestand af kunder og ved fusion af pensionsinstitutter.

For at sikre, at der i forbindelse med omvalg af opgørelsesmetode i overgangsåret ikke opstår dobbeltfradrag eller dobbeltbeskatning, foreslås der endvidere indført en regel om beregning af indgangs- og udgangsværdier.

2.1.5. Opgørelse på institutniveau for visse statsgaranterede pensionskasser

Efter den nye pensionsafkastbeskatningslov skal pensionsafkastskatten opgøres på individniveau. Statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995, er karakteriseret ved, at deres midler primært består af udbetalinger fra staten, der bliver indregnet hvert år på finansloven på grundlag af pensionskassens indberetninger om deres forventede pensionsudbetalinger. Pensionskasserne har desuden kun tilsagnsordninger, dvs. ordninger, hvor de pensionsberettigede har ret til en procentdel af deres slutløn. Pensionskasserne har derfor ingen individuelle depoter, og en opgørelse af pensionsafkastskatten på individniveau ville derfor kræve, at der etableres et administrativt tungt system med fiktive depoter for at fordele et meget lille investeringsafkast.

Da disse statsgaranterede pensionskasser ikke anses for at være i konkurrence med andre pensionsinstitutter, foreslås det, at pensionsafkastbeskatningsloven ændres, så statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995, fortsat kan opgøre pensionsafkastet på institutniveau, ligesom bl.a. ATP, LD, Den Sociale Pensionsfond og visse afviklingskasser.

2.1.6. Forlængelse af fristen for opgørelse og betaling af skat for bankordninger

Efter gældende regler skal pengeinstitutterne opgøre og indbetale pensionsafkastskatten senest den 15. januar året efter indkomståret. Skatten skal hæves 7 dage før den 15. januar.

Det har vist sig, at Værdipapircentralen ikke kan nå at levere de nødvendige oplysninger til, at pengeinstitutterne kan beregne og indeholde skatten på opsparernes konti allerede den 8. januar året efter indkomståret. Det foreslås derfor at udskyde opgørelses- og indbetalingsfristen 7 dage fra den 15. januar til den 22. januar efter indkomstårets udløb. Herved udskydes indeholdelsesfristen også fra den 8. januar til den 15. januar. Den rentefordel, som opsparerne får ved, at skatten står en uge længere på kontoen, forslås samtidig udlignet ved at indføre en markedsrentebetaling.

2.1.7. Fradrag for betaling af præmier for visse garantier

I en række pensionsordninger uden ret til rentebonus kan der efter gældende ret mod betaling af en præmie opnås en garanti om et vist afkast på ordningen. Præmien vil være fradragsberettiget ved opgørelsen af pensionsafkastet for pensionsopsparerne.

Branchen er blevet opmærksom på, at der også for ordninger med ret til bonus kan være

særskilte præmier for garantier. Efter gældende regler er der ikke fradrag herfor ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Det foreslås at ændre reglerne, således, at der i beskatningsgrundlaget kan fradrages betaling af garantier for forsikringer med ret til rentebonus på individniveau, ligesom der efter gældende regler er fradrag for betaling af garantier for forsikringer uden ret til rentebonus på individniveau.

2.1.8. Præcisering af, at der ved opgørelse af anskaffelsessummen for unoterede aktier skal anvendes en aktie for aktie-metode

De gældende regler indeholder ikke en direkte regulering af, om der skal anvendes en aktie for aktie-metode ved lageropgørelsen af unoterede aktier eller en gennemsnitsmetode. En gennemsnitsmetode vil dog medføre en omgåelse af bestemmelsen om unoterede aktier, da det herved ville være muligt at få fradrag for et tab på aktier i et selskab, som opsparerer kan have stor indflydelse på, før aktierne er afhændet.

Det foreslås derfor at præcisere, at der ved lageropgørelsen af afkastet af unoterede aktier, skal anvendes en aktie for aktie-metode. Ved lageropgørelse forstås, at der ved indkomstårets udgang opgøres en gevinst eller et tab på f.eks. aktier som ultimoværdien af aktien minus primoværdien af aktien.

2.1.9. Overgangsregel for rente af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov, der betales efter indkomståret 2009

Efter gældende regler er det usikkert, hvordan periodiseringen af renteudgifter og renteindtægter af ansættelsesændringer af skattebeløb efter den tidligere pensionsafkastbeskatningslov, der først foretages efter indkomståret 2009, skal foretages.

Det foreslås derfor at præcisere, at renteudgifter og renteindtægter af ansættelsesændringer skal henføres til betalingsåret, ligesom det er tilfældet efter henholdsvis både den tidligere pensionsafkastbeskatningslov og den nye pensionsafkastbeskatningslov.

2.1.10. Lovfæstelse af definition af omkostnings- og risikobonus

Efter den ene metode for opgørelse af pensionsopsparernes skattepligtige afkast, sker der som udgangspunkt beskatning af al bonus, der tilskrives depotet, dvs. både rente-, risiko- og omkostningsbonus. Opsparerer kan dog undgå beskatning af bonus, der kan henføres til andre kilder end rentebonus.

Det følger af bemærkningerne til den ny pensionsafkastbeskatningslov (L 10, 2007-2008, 2. samling), der er vedtaget som lov nr. 1535 af 19. december 2007, at bestemmelsen skal forstås således, at ultimodepotet nedsættes med overskud på risiko- og omkostningselementerne. Det vil sige, at for hver gruppe af forsikringer kan opsparernes ultimodepoter

højest i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på risikoelementerne (risikobonus), svarende til 1. ordens risikopræmier fratrukket de faktiske risikoudgifter. For hver gruppe af forsikringer kan opsparenes ultimodepoter endvidere højest i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på omkostningselementerne (omkostningsbonus), svarende til 1. ordens omkostningspræmier fratrukket de faktiske omkostninger. Hvis det herudover kan dokumenteres, at tilskrevet bonus kan henføres til tidligere års ikke tilskrevne risiko- og omkostningsoverskud, kan ultimodepotet nedsættes hermed.

Det foreslås, at definitionen på omkostnings- og risikobonus lovfæstes i bestemmelsen.

2.1.11. Præcisering af modregningsadgang af opsparet omkostnings- og risikooverskud i årets negative omkostnings- og risikoresultat

Efter gældende regler beskattes pensionsopsparerer af en forholdsmæssig andel af årets negative omkostnings- og risikoresultat for gruppen. I gruppens negative omkostnings- og risikoresultat kan modregnes risiko- og omkostningsoverskud for forudgående år, der ikke er udloddet til opsparerne eller fratrukket et negativt omkostningsresultat i et mellemliggende år.

Der har været usikkerhed om, hvorvidt der kun er adgang til at modregne opsparet overskud på risiko- og omkostningsresultatet for gruppen i årets underskud på risiko- og omkostningsresultatet for gruppen, hvis overskuddet er opsparet i de ufordelte bonusreserver.

Det foreslås at præcisere, at der i årets risiko- og omkostningsunderskud også kan modregnes opsparet omkostnings- og risikooverskud, der er opsparet i egenkapitalen. Det afgørende er således, at der er tale om opsparet omkostnings- og risikooverskud, ikke hvordan det enkelte pensionsinstitut har valgt at indrette sig med hensyn til placeringen af det opsparede omkostnings- og risikooverskud.

2.1.12. Ophævelse af penge- og pensionsinstitutternes mulighed for at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter

Efter gældende regler har forsikringselskaber m.v. mulighed for at vælge at lave endelig opgørelse i forbindelse med en skattefri overførsel af pensionsordninger inden for samme penge- eller pensionsinstitut eller mellem to penge- og pensionsinstitutter.

Hvis pensionsinstituttet vælger at lave endelig opgørelse, og der på overførselstidspunktet er uudnyttet negativ skat på ordningen, vil en afgiftsfri overførsel af ordningen mellem to penge- og pensionsinstitutter medføre, at den uudnyttede negative skat udbetales til pensionsopsparerer i stedet for, som det var hensigten, at skulle udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år i den nyoprettede ordning eller den bestående ordning, hvortil den oprinde-

lige ordning er overført.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at pensionsopsparere i et vist omfang kan selvbetjene sig til en rentefordel ved at få udbetalt negativ skat i stedet for at vente på, at den negative skat bliver modregnet i skat for efterfølgende år.

Det foreslås derfor at ophæve pensionsinstitutternes mulighed for at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter.

Forslaget støtter herudover hensigten med lempelsen af reglerne om overførsel mellem penge- og pensionsinstitutter ved lov nr. 1278 af 16. december 2009, om, at det ikke skal være skattemæssige overvejelser, der bestemmer i hvilket penge- eller pensionsinstitut pensionsopsparingen placeres.

2.2. Pensionsbeskatningsloven

2.2.1. Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 213 til lov om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love. (Midlertidig udligningsskat på store pensionsudbetalinger, afskaffelse af særligt ægtefællefradrag m.v.), Folketinget 2009-10, der er vedtaget som lov nr. 723 af 29. juni 2010, gav skatteministeren tilsagn om at undersøge mulighederne for at forlænge en ratepensionsordning, når udbetalingen er påbegyndt.

Dette tilsagn udmøntes med nærværende forslag. Forslaget sikrer en større fleksibilitet for ratepensionsordninger under udbetaling og tager bl.a. højde for situationer, hvor udbetalingen er påbegyndt, men hvor udbetalingsperiodens længde ikke matcher forventet levealder, således at pensionsudbetalingerne ophører før død med forringede økonomiske vilkår for den pågældende pensionist til følge.

Med forslaget gennemføres samtidig mere fleksible regler for overførsel af ratepensionsordninger under udbetaling. Fra 2007 blev reglerne for skatte- og afgiftsfrie overførsler af ratepensioner under udbetaling mellem pengeinstitutter og forsikringsselskaber lempet, men kun i det omfang, at udbetalingen kunne fortsætte efter samme principper.

Pengeinstitutter udbetaler sædvanligvis rateopsparingsordninger efter et såkaldt annuitets- eller serieprincip, mens forsikringsselskaber udbetaler rateforsikringer efter det såkaldte forsikringsprincip. Derfor er det i praksis meget få, der kan overføre deres ratepensionsordning skatte- og afgiftsfrit efter reglerne fra 2007, når udbetalingen først er gået i gang. Med forslaget gøres op med disse begrænsninger.

2.2.2. Justering af reglerne for ophørende livrenter

Med forslaget gennemføres endvidere enkelte ændringer af pensionsbeskatningslovens regler for ophørende livrenter.

Ved udmøntningen af aftalen om *Forårspakke 2.0* i 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti indførtes en regel om, at der maksimalt kan indbetales 100.000 kr. årligt til en ratepension eller en ophørende livrente med fradragsret. Den grundlæggende målsætning hermed var i videst muligt omfang at fremme egenforsørgelse i hele alderdommen i form af livsvarige livrenter frem for egenforsørgelse alene i den første del af alderdommen i form af ratepensioner og ophørende livrenter.

Efter gældende ret er det imidlertid muligt skatte- og afgiftsfrit at overføre eksempelvis en 20-årig ratepension under udbetaling til en ophørende livrente med en løbetid på 10 år. Det harmonerer ikke med den beskrevne målsætning. Det foreslås derfor at justere reglerne således, at en sådan overførsel, hvorved den resterende udbetalingsperiode forkortes, ikke er mulig uden skatte- og afgiftsmæssige konsekvenser. Reglerne justeres desuden således, at udbetalingerne af midlerne fra en ratepension under udbetaling ikke kan bringes til et midlertidigt ophør ved at overføre midlerne til en livrente, ligesom udbetalingsvilkårene for en ophørende livrente under udbetaling ikke vil kunne ændres uden skattemæssige konsekvenser. Dermed forfølges det grundlæggende princip i pensionsbeskatningsloven om, at det ikke skal være muligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne helt eller delvis at undgå beskatning.

2.2.3. Skatte- og afgiftsfritagelse for udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for

Efter gældende regler skal der ikke betales indkomstskat eller afgift efter pensionsbeskatningsloven af udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som pensionsopsparereren har foretaget på ordningen, og som den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet.

Det fremgår ikke tydeligt af de gældende bestemmelser, at også indbetalinger, som en arbejdsgiver har foretaget på en pensionsordning, indgår ved opgørelsen af indbetalinger, for hvilke der eventuelt ikke har været fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet. Det fremgår heller ikke tydeligt af de gældende bestemmelser, at også indbetalinger, som en anden person (afdød ægtefælle eller forælder) end den, der modtager udbetalingen, har foretaget på pensionsordningen, indgår ved opgørelsen af indbetalinger, for hvilke der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet. Det foreslås derfor at tydeliggøre reglerne.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række ændringer af både pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Heraf er det kun forslaget om forlængelse af udbetalingsperioden for allerede påbegyndte ratepensioner, der har nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et varigt provenutab på ca. 5 mio. kr. årligt. Hertil kommer en udskydelse af skatteindtægter i de første par år på op til ca. 35 mio. kr. årligt.

De provenumæssige konsekvenser af forslaget er sammenfattet i nedenstående tabel, og efter tabellen uddybes den provenumæssige vurdering.

Provenuvirkning af de foreslåede ændringer af pensionsbeskatningsloven											
Mio. kr. 2010-niveau	Varig virkning	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Finansår 2011
Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling	-5	-10	-15	-25	-30	-40	-25	-10	-5	-5	-10
- heraf kommuneskat	0	-5	-5	-10	-15	-20	-15	-5	0	0	-5

Forslaget om, at personer kan vælge at forlænge deres allerede påbegyndte ratepension, vil dels medføre en skatteudskydelse, dels medføre et progressionstab, i det omfang forlængelsen betyder, at de fremtidige udbetalinger, som i gennemsnit bliver mindre pr. år, falder under progressionsgrænsen for udligningsskat og topskat.

Da personer, som får behov for at forlænge udbetalingsperioden for deres ratepensioner, stort set alle i dag vil kunne anvende en ophørende livrente med eller uden garanti som en nær substitut, skønnes lovforslaget kun i begrænset omfang at føre til en forøgelse af forlængelser af allerede påbegyndte ratepensioner.

Der findes ingen præcise oplysninger om, hvor mange som i dag forlænger deres allerede påbegyndte ratepension, men det skønnes at dreje sig om en yderst begrænset persons-kreds.

Det antages med stor usikkerhed, at lovforslaget umiddelbart vil kunne medføre, at der forskydes skatteindtægter på op til ca. 35 mio. kr. i de første år (gennemsnitlig forlængelse), mens det varige provenutab ved forslaget skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr. om året svarende til de tabte progressive skatter.

Forslaget om en forlængelse af pengeinstitutternes frist for indbetaling af pensionsafkastskat med en uge, har som udgangspunkt ingen økonomiske konsekvenser, da der i perioden pålægges en rente.

For så vidt angår forslaget om bevarelse af negativ skat ved ophør af fuld skattepligt og mulighed for udbetaling ved ophævelse af pensionsordningen er der tale om en stadfæstelse af gældende praksis. Forslaget har således ingen provenumæssige konsekvenser.

Lovforslagets øvrige elementer, der omfatter ændringer af administrativ karakter, har ingen nævneværdige provenumæssige konsekvenser

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsomkostninger for Skatteministeriet til systemtilretninger på ca. 900.000 kr. pga. ændringerne i pensionsafkastbeskatningsloven.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes at gøre pensionsafkastbeskatningsreglerne mere håndterbare for pensionsbranchen.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været til høring hos Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Center for Kvalitet i Reguleringen, Cevea, Cepos, Danske Advokater, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, FTF, Forvaltningshøjskolen, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Skatterevisorforeningen, SKATs retssikkerhedschef, Videncentret for Landbrug og Ældre Sagen.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige		Lovforslaget skønnes samlet set at give et varigt provenutab på ca.5 mio. kr. årligt. I 2011 udgør provenutabet ca. 10 mio. kr. Dette skyldes primært en midlertidige udskydelse af skatteprovenuet i forbindelse med forlængelsen af ratepensionerne under udbetaling.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre engangsomkostning på ca. 0,9 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at gøre pensionsafkastbeskatningsreglerne mere håndterbare for pensionsbranchen.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagets § 1, nr. 28, hvor personer, der ikke længere er fuldt skattepligtige eller er fuldt skattepligtige, men ikke længere er hjemmehørende her i landet, kan få udbetalt negativ skat.

Til nr. 2 og 3

Med den nye pensionsafkastbeskatningslov er skattepligten som hovedregel omlagt fra institut- til individniveau. Den nye lov har virkning fra indkomståret 2010 for pensionsordninger i danske institutter. Herved er reglerne for opgørelse og beregning af pensionsafkastskatten de samme, uanset om opsparerer har en pensionsordning i et dansk eller et udenlandsk pensionsinstitut.

For pensionsordninger i pensionsinstitutter opgøres pensionsafkastskatten på individniveau efter enten pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Efter § 4 opgøres beskatningsgrundlaget som forskellen mellem et korrigeret ultimodepot og et korrigeret primodepot, og efter § 4 a opgøres beskatningsgrundlaget som udgangspunkt som den aftalte rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Enkelte pensionsinstitutter får med den nye pensionsafkastbeskatningslov lov til at fortsætte med at opgøre pensionsafkastskatten på institutniveau. Kendetegnende for disse pensionsinstitutter er, at de enten er under afvikling, eller at der er tale om særlige danske institutter, der først og fremmest ikke er i konkurrence med andre, og hvor det herudover vurderes at være meget vanskeligt at opgøre individuelle depoter, f.eks. Den Sociale Pensionsfond og ATP.

Det er ikke i sig selv en tilstrækkelig begrundelse for at fortsætte skattepligten på institutniveau, at der ikke opgøres et individuelt depot for ordningen. Tilsagnsordninger er således som udgangspunkt skattepligtige på individniveau, og beskatningsgrundlaget skal opgøres efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a, medmindre der er tale om en afviklingskasse, hvor der er valgt institutbeskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 9.

De statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995, og som ikke er lukket ned, er Pensionskassen af 1925, Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen, Pensionsfonden af 1951 for danske skoler i Sydslesvig og Pensionskassen af

1950 for forskellige private kirkelige organisationer.

Statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995, er karakteriseret ved, at deres midler primært består af udbetalinger fra staten, der bliver indregnet hvert år på finansloven på grundlag af pensionskassens indberetninger om deres forventede pensionsudbetalinger. Pensionskasserne har desuden kun tilsagnsordninger, dvs. ordninger, hvor de pensionsberettigede har ret til en procentdel af deres slutløn. Pensionskasserne har derfor ingen individuelle depoter, og en opgørelse af pensionsafkastskatten på individniveau vil således kræve, at der etableres et administrativt tungt system med fiktive depoter for at fordele et meget lille investeringsafkast.

Da disse statsgaranterede pensionskasser ikke anses for at være i konkurrence med andre pensionsinstitutter, foreslås det, at pensionsafkastbeskatningsloven ændres, så statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995, fortsat kan opgøre pensionsafkastet på institutniveau.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensændringer til den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 1, nr. 30, for skatteministeren til ved bekendtgørelse i visse situationer at give mulighed for omvalg mellem opgørelsesmetoderne i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a for ordninger i pensionsinstitutter samt den hertil knyttede bestemmelse om udgangs- og indgangsværdier for de ordninger, der skifter opgørelsesmetode.

Til nr. 5

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 3, nr. 5, kan depotet nedsættes med positiv bonus tilskrevet depotet, der kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikrings-selskabets m.v. investeringsaktivitet i henhold til det, der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus).

Af bemærkningerne til den ny pensionsafkastbeskatningslov (L 10, 2007-2008, 2. samling) fremgår det, at bestemmelsen skal forstås således, at ultimodepotet kan nedsættes, hvis det kan dokumenteres, at bonus skyldes overskud på risiko- og omkostningselementerne. Det vil sige, at for hver gruppe af forsikringer kan opsparenes ultimodepoter højst i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på risikoelementerne (risikobonus), svarende til 1. ordens risikopræmier fratrukket de faktiske risikoudgifter. For hver gruppe af forsikringer kan opsparenes ultimodepoter endvidere højst i alt nedsættes med et beløb, der kan henføres til årets overskud på omkostningselementerne (omkostningsbonus), svarende til 1. ordens omkostningspræmier fratrukket de faktiske omkostninger. Hvis det herudover kan dokumenteres, at tilskrevet bonus kan henføres til tidligere års ikke tilskrevne

risiko- og omkostningsoverskud, kan ultimodepotet nedsættes hermed.

Det foreslås, at definitionen på omkostnings- og risikobonus lovfæstes i bestemmelsen.

Bemærkningerne til den ny pensionsafkastbeskatningslov (L 10), der foreslås lovfæstet i bestemmelsen, medfører bl.a., at ultimodepotet ikke kan nedsættes med mere end den omkostnings- og risikobonus, der tilskrives depotet, og som kan indeholdes i årets omkostnings- og risikopræmie på 1. orden. Hvis der f.eks. er opkrævet 100 i omkostningspræmie, og der i årets løb har været omkostninger for 60, kan ultimodepotet således ikke nedsættes med mere end højst 40. Det er en betingelse, at de 40 tilskrives opsparerens depot.

I pensionsinstitutter, der opererer med forlodsbonus, dvs. hvor der udloddes bonus forud for det enkelte regnskabsår, og hvor omkostningerne eller risikoudgifterne er skønnet for lave, kan pensionskunderne have fået for meget omkostnings- og risikobonus tilskrevet depotet i forhold til årets overskud på henholdsvis omkostnings- og risikoelementerne tillagt opsparet overskud fra tidligere år. I den situation medfører bemærkningerne til den nye pensionsafkastbeskatningslov (L 10), der foreslås lovfæstet i den foreslåede bestemmelse, at den for meget tilskrevne omkostnings- og risikobonus ikke kan nedsætte ultimodepotet. Den for meget tilskrevne bonus anses ikke for at være risiko- eller omkostningsbonus, men anses for at være for rentebonus, og pensionsopspareren skal derfor beskattes af den for meget tilskrevne bonus.

Da det har givet anledning til tvivl i branchen, foreslås det herudover, at det præciseres, at der i årets risikounderskud også kan ske modregning af tidligere års risikooverskud, der er opsparet i egenkapitalen. Tilsvarende foreslås det, at det præciseres, at der i årets omkostningsunderskud også kan ske modregning af tidligere års omkostningsoverskud, der er opsparet i egenkapitalen.

Det er en betingelse for modregning af tidligere års overskud, hvad enten det er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte bonusreserver, at pensionsinstituttet kan dokumentere, at det overskud, der anvendes til modregning i årets underskud, rent faktisk er opsparet overskud på henholdsvis omkostningsresultatet eller risikoresultatet, og at det er dette opsparede overskud, der rent faktisk anvendes til at dække underskuddet med. Betingelsen medfører bl.a., at hvis der f.eks. via risikoforrentning til egenkapitalen er opbygget midler i egenkapitalen, der anvendes til at dække et omkostnings- eller risikounderskud, skal pensionsinstituttet dokumentere, at de anvendte egenkapitalmidler hidrører fra tidligere års omkostnings- eller risikooverskud. Det skal herudover understreges, at opsparet overskud, rent faktisk skal være opsparet, dvs. at overskuddet f.eks. ikke kan være udloddet til pensionsopsparerne eller anvendt til modregning i et negativt omkostnings- eller risikoresultat i et

mellemliggende år.

Til nr. 6 og 10

I en række pensionsordninger uden ret til rentebonus kan der efter gældende ret mod betaling af en præmie opnås en garanti for et vist afkast på ordningen. Præmien vil være fradragsberettiget ved opgørelsen af pensionsafkastet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 3, nr. 11, og 4 a, stk. 2, nr. 1.

Det har vist sig, at der også til ordninger med ret til rentebonus kan være særskilte præmier for garantier. Efter gældende regler er der ikke fradrag herfor ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Det foreslås at ændre pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a således, at der i beskatningsgrundlaget kan fradrages betaling for garantier for forsikringer med ret til rentebonus, ligesom der efter gældende regler er fradrag for betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus.

Det bemærkes, at det er pensionsopspareren, der betaler for garantien, og det derfor også er opspareren, der får fradraget. Pensionsinstitutterne har således ikke fradrag for garantibetalingen.

Det skal samtidig understreges, at både for forsikringer uden ret til rentebonus med en tilknyttet garanti og for forsikringer med ret til rentebonus med en tilknyttet garanti anses garantiens aktualisering som tilskrivning af rente i henhold til aftalen, der beskattes efter §§ 4 eller 4 a.

Herudover foreslås det i § 1, nr. 10, at der gives fradrag for betaling af kursværn. Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 7

Efter gældende regler er der ikke fradrag for betaling af kursværn.

Det foreslås, at dette ændres, så pensionsopsparere, der betaler kursværn f.eks. i forbindelse med flytning af deres pensionsordning fra ét pensionsinstitut til et andet, får fradrag i det skattepligtige afkast for betalingen af kursværnet. Kursværnet anses således for at være en form for kurstab for kunden, og da investeringsafkastet over en årrække kan anses for at have en form for sammenhæng med størrelsen af den tilskrevne kontorente, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a, anses det for rimeligt, at kunden får fradrag for betalingen af kursværnet.

Til gengæld foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 21, at sikre, at der sker beskatning af livsforsikringsselskabet for kundernes betaling af kursværet.

En tilsvarende bestemmelse er ikke nødvendig for pensionskasser, da beskatningsgrundlaget for pensionskasser opgøres forskelligt for livsforsikringsselskaber og pensionskasser. Pensionskasserne beskattes således forenklet beskrevet af årets investeringsafkast fratrukket de beløb, der hensættes til kunderne, og som beskattes efter §§ 4 eller 4 a. Indførelsen af et fradrag i §§ 4 og 4 a vil nedsætte §§ 4 og 4 a beskatningen og vil således også nedsætte det fradrag, som pensionskassen får for kundebeskatningen i §§ 4 eller 4 a. Når der indføres et fradrag i §§ 4 og 4 a for kursværet medfører det således samtidig, at pensionskassen indirekte bliver beskattet af et større beløb svarende til betalingen for kursværet.

Kursværet er en procentsats, som pensionsinstitutterne i en midlertidig periode trækker fra pensionsopsparernes depot, hvis pensionsopsparerne f.eks. flytter deres pensionsordning til et andet institut. En person med et depot på 100.000 kr., som flytter sin ordning og i den forbindelse f.eks. skal betale kursværet på 5 pct., kan således kun overføre 95.000 kr. til det nye institut. Forslaget medfører, at personen får et fradrag i det skattepligtige afkast på 5000 kr.

Til gengæld lægges 5000 kr. til beskatningen af livsforsikringsselskabet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8. Hvis pensionsopspareren har været kunde i en pensionskasse i stedet for et livsforsikringsselskab, bliver pensionskassen beskattet af kursværet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, da pensionskassens fradrag i årets investeringsafkast bliver 5000 kr. mindre, end det ville have været uden betaling af kursværet.

Det bemærkes, at kursværet er en del af genkøbsfradraget, der foruden et kursværet f.eks. kan bestå af erhvervsomkostninger, transaktionsomkostninger og et risikoværet. Der er ikke fradrag for betaling af de andre dele af genkøbsfradraget.

Til nr. 8 og 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget § 1, nr. 30, hvor det foreslås, at hjemlen til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om opgørelse af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 10, flyttes til § 31, stk. 3.

Til nr. 11

Ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1278 af 16. december 2009 blev fradraget for betaling af garantier for markedsrenteprodukter ved en fejl indsat forkert. Fejlen foreslås rettet med forslaget

sammenholdt med forslaget i § 1, nr. 10, hvor det foreslås at udvide fradragsretten for betaling af garantier for markedsrenteprodukter til også at gælde betaling for visse garantier for gennemsnitsrenteprodukter.

Til nr. 12 og 13

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 5 og 6, kan tidligere års opsparede overskud på omkostningsresultatet modregnes i årets omkostningsunderskud. Tilsvarende kan tidligere års opsparede overskud på risikoresultatet modregnes i årets underskud på risikoresultatet.

Da det har givet anledning til tvivl i branchen, om der kun kan ske modregning af omkostnings- og risikoverskud, der er opsparet i de ufordelte bonusreserver, foreslås det, at det præciseres, at tidligere års omkostningsoverskud kan modregnes i årets omkostningsunderskud, uanset om overskuddet er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte midler. Tilsvarende foreslås det, at det præciseres, at der i årets risikounderskud også kan ske modregning af tidligere års risikooverskud, uanset om overskuddet er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte midler.

Det er dog fortsat en betingelse for modregning af tidligere års overskud, hvad enten det er opsparet i egenkapitalen eller i de ufordelte bonusreserver, at pensionsinstituttet kan dokumentere, at det overskud, der anvendes til modregning, rent faktisk er opsparet overskud på henholdsvis omkostningsresultatet eller risikoresultatet, ligesom det er en betingelse, at de opsparede omkostnings- og risikooverskud rent faktisk anvendes til at dække årets underskud på henholdsvis omkostnings- og risikoresultatet. Betingelsen medfører bl.a., at hvis der f.eks. via risikoforrentning til egenkapitalen er opbygget midler i egenkapitalen, der anvendes til at dække et omkostnings- eller risikounderskud, skal pensionsinstituttet dokumentere, at de anvendte egenkapitalmidler hidrører fra tidligere års omkostnings- eller risikooverskud. Det skal herudover understreges, at opsparet overskud rent faktisk skal være opsparet, dvs. at overskuddet f.eks. ikke kan være udloddet til pensionsopsparene eller anvendt til modregning i et negativt omkostnings- eller risikoresultat i et mellemliggende år.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 30, hvor det foreslås, at hjemlen til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om opgørelse af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav efter § 4 a, stk. 11, flyttes til § 31, stk. 3.

Til nr. 15 og 16

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen i pensionsafkastbeskatnings-

lovens § 1, stk. 1 og 2, af opgørelsesmetoden for visse statsgaranterede pensionskasser fra individ- til institutniveau, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Til nr. 17 og 20

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, 2. pkt., af opgørelsen af det skattepligtige afkast af tekniske hensættelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 18

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 7, og § 4 a, stk. 10, skal de pensionsberettigede ikke beskattes af årets investeringsafkast på de aktiver, der dækker tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler eller en del af de pensionsberettigedes depot. Pensionsberettigede skal med andre ord ikke beskattes af investeringsafkastet af forsikringer uden depot. Investeringsafkastet af sådanne forsikringer beskattes i stedet på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, § 8 eller efter selskabsskatteloven.

Forsikringer uden depot kan overordnet opdeles i forsikringer, der er omfattet af kontributionsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1066 af 27. oktober 2006 om kontributionsprincippet), og forsikringer, der ikke er omfattet af kontributionsbekendtgørelsen. Investeringsafkast af forsikringer uden depot under kontribution opdeles i en del, der tilskrives som rente til de tekniske hensættelser, en del der overføres til egenkapitalen som risikoforrentning og en resterende del, der overføres til de ufordelte midler. Investeringsafkast af forsikringer uden depot uden for kontribution opdeles i en del, der tilskrives som rente til de tekniske hensættelser og en resterende del, der overføres til egenkapitalen.

Efter den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, om institutbeskatning af livsforsikringselskaber m.v. skal der ske beskatning af hele indkomstårets investeringsafkast på de aktiver, der dækker tekniske hensættelser, og som ikke overføres til de ufordelte midler.

Bestemmelsen medfører utilsigtet, at investeringsafkast af tekniske hensættelser, der overføres til egenkapitalen, både bliver beskattet efter pensionsafkastbeskatningsloven og efter selskabsskatteloven.

I *stk. 4, 2. pkt.*, foreslås det, at bestemmelsen ændres, så beskatningsgrundlaget i stedet tillægges rente, der tilskrives de tekniske hensættelser. Herved sikres det, at der kun sker selskabsbeskatning af den del af årets investeringsafkast af tekniske hensættelser, der overføres til egenkapitalen. Beløb, der tilskrives som rente til tekniske hensættelser, omfatter alle former for rentetilskrivning til tekniske hensættelser og bliver efter bestemmelsen beskat-

tet, uanset om beløbet stammer fra årets investeringsafkast, tidligere års opsparet investeringsafkast i egenkapitalen m.v., herunder rente, der implicit tilskrives i kraft af løbetidsforkortelse, dvs. som en diskonteringseffekt.

Hvis den rente eller de beløb fra egenkapitalen, der tilskrives de tekniske hensættelser, er efter skat, dvs. at skatten er finansieret af egenkapitalen, så skal efter-skat renten eller efter-skat beløbene fra egenkapitalen omregnes til før-skat rente eller før-skat beløb, inden beløbet tillægges beskatningsgrundlaget for de ufordelte midler.

Det foreslås herudover, at øvrige beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der måtte blive tilskrevet de tekniske hensættelser, også beskattes. Formålet med denne del af bestemmelsen er at undgå, at det bliver skattemæssigt fordelagtigt at ned-sætte rentetilskrivningen til de tekniske hensættelser og i stedet supplere den lavere rentetilskrivning med en yderligere beløb fra egenkapitalen, der ikke benævnes rente, men som bør beskattes, da det stammer fra investeringsafkast på aktiver, der dækker tekniske hensættelser.

Det følger af bestemmelsen, at beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, og som kan henføres til årets risiko- og omkostningsresultatet, ikke skal beskattes. Bestemmelsen er nødvendig for at undgå beskatning af positiv omkostnings- og risikobonus, der tilskrives tekniske hensættelser, samt f.eks. for at undgå beskatning af beløb, der overføres fra egenkapitalen til tekniske hensættelser for en syge- og ulykkesforsikring pga. en skade.

Ved risiko- og omkostningsresultatet forstås henholdsvis det samlede risikoresultat og det samlede omkostningsresultat for de tekniske hensættelser, dvs. risikopræmierne på 2. orden fratrukket risikoudgifterne henholdsvis omkostningspræmierne på 2. orden fratrukket omkostningerne, hvilket svarer til definitionen af risiko- og omkostningsresultatet i pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 7. Det risiko- og omkostningsresultat, der bortses fra i bestemmelsen, svarer således ikke til det realiserede resultat for risiko- og omkostningsgruppen, der også kan bestå af afkast af investeringsaktiver, der modsvarer de hensættelser, der er henført til risiko- og omkostningsgruppen.

Beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser, som ikke kan henføres til risiko- og omkostningsresultatet, anses ud fra en modsætningsslutning for at stamme fra investeringsafkast af aktiver, der dækker tekniske hensættelser, og bliver således beskattet efter bestemmelsen.

I *stk. 4, 3. pkt.*, foreslås det, at der for tekniske hensættelser indføres en værnsregel, der

beskatter underskud på omkostnings- og risikoresultatet for tekniske hensættelser efter samme principper som de værnsregler, der gælder for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter, bortset fra de markedsrenteprodukter, der i lovforslagets § 1, nr. 6 og 14, foreslås undtaget fra værnsreglerne.

Formålet med bestemmelsen er at sikre mod omkvalificering af skattepligtigt formueafkast til skattefri omkostnings- og risikobonus, hvilket kan lade sig gøre for tekniske hensættelser på samme måde, som det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og visse markedsrenteprodukter.

For at sikre mod overbeskatning foreslås det i 4. og 5. pkt., at det, ligesom det er tilfældet for gennemsnitsrenteprodukter og visse markedsrenteprodukter, bliver muligt at modregne dokumenteret opsparet overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser, der anvendes til dækning af årets negative omkostningsresultat for tekniske hensættelser, i årets negative omkostningsresultat for tekniske hensættelser, uanset om det opsparede overskud er opsparet i egenkapitalen eller de ufordelte midler. Tilsvarende foreslås det, at det bliver muligt at modregne dokumenteret opsparet overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser, der anvendes til dækning af årets negative risikoresultat for tekniske hensættelser, i årets negative risikoresultat for tekniske hensættelser, uanset om det opsparede overskud er opsparet i egenkapitalen eller de ufordelte midler.

Det skal i den forbindelse understreges, at opsparet overskud rent faktisk skal være opsparet, dvs. at overskuddet f.eks. ikke kan være udloddet til pensionsopsparene eller anvendt til modregning i et negativt omkostnings- eller risikoresultat i et mellemliggende år.

Stk. 4, 3. pkt., skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 19, hvorefter der er fradrag for ufordelte midler, der anvendes til at dække årets negative omkostnings- og risikoresultat for tekniske hensættelser.

Til nr. 19

Efter forslaget § 1, nr. 18, foreslås det, at årets negative omkostnings- og risikoresultat for tekniske hensættelser skal medregnes til beskatningsgrundlaget. Tilsvarende foreslås det, at der i årets negative omkostnings- og risikoresultat kan modregnes opsparet overskud på omkostnings- og risikoresultatet. Bestemmelsen svarer til de regler, der gælder for gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter.

I de tilfælde, hvor årets negative omkostnings- og risikoresultat dækkes af ufordelte midler, medfører bestemmelsen imidlertid en overbeskatning, da de ufordelte midler, der er anvendt til at dække underskuddet på omkostnings- og risikoresultatet for tekniske hensættel-

ser, ikke medfører et fradrag ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget af de ufordelte midler, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 5.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 5, skal livsforsikringselskaber som hovedregel bortse fra ændringen i det opsamlede risiko- og omkostningsresultatet i de ufordelte midler i løbet af indkomståret. Ufordelte midler, der er overført til §§ 4 eller 4 a beskatning af opspareren nedbringer dog altid beskatningsgrundlaget.

Ved risiko- og omkostningsresultatet forstås henholdsvis det samlede risikoresultat og det samlede omkostningsresultat for grupperne, dvs. risikopræmierne på 2. orden fratrukket risikoudgifterne henholdsvis omkostningspræmierne på 2. orden fratrukket omkostningerne, hvilket svarer til definitionen af risiko- og omkostningsresultatet i pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 7. Det risiko- og omkostningsresultat, der bortses fra i bestemmelsen svarer således ikke til det realiserede resultat for risiko- og omkostningsgrupperne, der også kan bestå af afkast af investeringsaktiver, der modsvarer de hensættelser, der er henført til risiko- og omkostningsgruppen.

For at undgå overbeskatning foreslås det, at ufordelte midler, der anvendes til at dække et negativt omkostnings- og risikoresultat med, for tekniske hensættelser altid medfører et fradrag i livsforsikringselskabernes beskatningsgrundlag, ligesom det er tilfældet med ufordelte midler, der anvendes til at dække underskud på omkostnings- og risikoresultatet for gennemsnitsrenteprodukter og visse markedsrenteprodukter og derved er overført til beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a.

Til nr. 21

Efter gældende regler bliver livsforsikringselskabet beskattet af kundernes betaling af kursværn, i det omfang betalingen overføres til de ufordelte midler og derved medfører en tilsvarende forøgelse heraf.

Det foreslås, at denne sammenhæng mellem fradrag for betaling af kursværn i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a og beskatning af livsforsikringselskabet efter § 8 sikres, uanset hvor betalingen for kursværnet placeres.

Der henvises herudover til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 22

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, skal gevinst og tab på aktier, herunder unoterede aktier, opgøres efter et lagerprincip, dvs. som værdien ved indkomstårets udløb minus værdien ved indkomstårets begyndelse. Ifølge § 15, stk. 7, skal der ved lageropgø-

relsen for unoterede aktier anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge seneste aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret.

Baggrunden for bestemmelsen var, at ejeren af en unoteret aktie ikke skal kunne justere sig til et fradrag i et selskab, som ejeren selv kan have stor indflydelse på. Der gives således ikke fradrag for tab på unoterede aktier før tabet realiseres ved salg til tredjemand. Dette sikres ved anvendelse af aktie for aktie-metoden. Det ligger således implicit i bestemmelsen, at anskaffelsessummen skal opgøres efter en aktie for aktie-metode og ikke efter en gennemsnitsmetode.

En aktie for aktie-metode medfører, at det er den faktiske anskaffelsessum, der skal anvendes ved opgørelse af gevinst og tab for den pågældende aktie. Har man f.eks. erhvervet en unoteret aktie for 100 er anskaffelsessummen ved lageropgørelsen således 100, uanset om der efterfølgende erhverves flere unoterede aktier i samme selskab til en anden værdi. Efter en gennemsnitsmetode beregnes anskaffelsessummen for aktien som den gennemsnitlige anskaffelsessum for alle de aktier, man ejer i selskabet. Hvis man f.eks. kun har den ene aktie, der er købt for 100, og selskabet går dårligt, kan man således ved at købe endnu en aktie i selskabet til f.eks. 20 få reduceret sin anskaffelsessum på den første aktie til 60.

Dette er ikke hensigten med bestemmelsen. For at undgå usikkerhed om, hvilket opgørelsesprincip der gælder ved opgørelse af anskaffelsessummen for unoterede aktier, foreslås det derfor, at det lovfæstes, at der skal anvendes en aktie for aktie-metode.

Til nr. 23

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, om opgørelse af afkastet af unoterede aktier, hvor det foreslås præciseret, at anskaffelsessummen for unoterede aktier opgøres efter aktie for aktie-metoden, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 24

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 2, skal pengeinstitutterne hæve skatten 7 dage før seneste indbetalingsdag den 15. januar efter indkomstårets udløb, dvs., at skatten skal hæves på kundens konto senest den 8. januar efter indkomstårets udløb. Finansrådet har oplyst, at Værdipapircentralen, der leverer de kursdata, som pengeinstitutterne bruger til at beregne pensionsafkastskatten, først kan levere ultimokursen for værdipapirerne den 7. januar efter indkomståret. Pengeinstitutterne har således efter gældende regler kun 1 dag til at beregne pensionsafkastskatterne for deres pensionskunder, hvilket kan være vanskeligt at nå.

Det foreslås at udskyde opgørelses- og indbetalingsfristen for pensionsafkastskat 7 dage fra den 15. januar efter indkomstårets udløb til den 22. januar efter indkomstårets udløb. Herved sker der også en automatisk udskydelse af fristen for indeholdelse af skatten på kundens konto fra den 8. januar til den 15. januar, hvilket giver pengeinstitutterne bedre tid til at opgøre kundernes pensionsafkastskat.

I forlængelse heraf foreslås det i § 1, nr. 25, at pålægge pensionskunderne en markedsrente, der neutraliserer den rentefordel, der er for kunderne ved at have pensionsafkastskatten stående på kontoen op til en uge længere end efter gældende regler.

Til nr. 25

Som konsekvens af den foreslåede udskydelse af opgørelses- og indbetalingsfristen for pengeinstitutterne i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det at pålægge pensionskunderne en markedsrente af den beregnede pensionsafkastskat fra den 15. januar efter indkomstårets udløb og indtil betaling sker senest den 22. januar efter indkomstårets udløb. Renten neutraliserer den rentefordel, der er for kunderne ved at have pensionsafkastskatten stående på kontoen op til en uge længere end efter gældende regler. Renten svarer til den rente, som pensionskunder i pensionsinstitutter betaler fra den 20. februar efter indkomstårets udløb til betaling sker senest den 31. maj efter indkomstårets udløb.

Til nr. 26

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, skal forsikringsselskabet m.v. ved ophævelse af en pensionsordning lave endelig opgørelse og indeholde og indbetale skatten inden for 3 hverdage efter udbetaling af den skattepligtige ydelse eller inden for 1 måned efter, at forsikringsselskabet har fået kendskab til ophævelsen. Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, indbetaler pengeinstituttet m.v. senest den 15. januar efter indkomstårets udløb evt. resterende skyldig skat med tillæg af beregnede renter til SKAT.

Som konsekvens af den foreslåede udskydelse af opgørelses- og indbetalingsfristen for pengeinstitutterne i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det, at fristen i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, tilsvarende udskydes fra den 15. januar til den 22. januar året efter indkomståret.

Til nr. 27

Forslaget består af to dele. Dels en ophævelse af det gældende § 23, stk. 3, 3. pkt., hvorefter penge- og pensionsinstitutter ved en afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 kan vælge at lave endelig opgørelse, dels forslag om indførelse af en regel om beregning af skatten ved afgiftsfri overførsel af en pensionsordning

efter pensionsbeskatningslovens § 41, når ordningen ved overførslen skifter opgørelsesmetode.

Ophævelse af mulighed for endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger:

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 skal forsikringsselskaber m.v. ved ophævelse af skattepligtige pensionsordninger foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Det er dog valgfrit, om der skal foretages endelig opgørelse, hvis ophævelsen sker i forbindelse med overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 inden for samme forsikringsselskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. Valget foretages af det forsikringsselskab m.v., hvorfra overførslen sker. Hvis det afgivende forsikringsselskab m.v. vælger ikke at foretage endelig opgørelse, skal det afgivende forsikringsselskab m.v., i forbindelse med overførslen, videregive sådanne oplysninger om ordningen, at det modtagende forsikringsselskab m.v. kan foretage endelig opgørelse for hele indkomståret.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25 kan der udbetales negativ skat ved ophævelse af en pensionsordning. Dette gælder dog ikke ved ophævelse som følge af overførsel af pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 41 mellem to forsikringsselskaber m.v., med mindre det afgivende forsikringsselskab m.v. har valgt at foretage endelig opgørelse. Det er således i realiteten valgfrit for det afgivende forsikringsselskab m.v., hvorvidt der skal foretages endelig opgørelse og hvorvidt den enkelte pensionsopspare skal have udbetalt eventuel negativ skat i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41.

Ved lov nr. 1278 af 16. december 2009 blev reglerne om overførsel mellem pengeinstitutter og pensionsinstitutter lempet, således at der ikke længere er et krav om endelig opgørelse i forbindelse med en afgiftsfri overførsel. Baggrunden herfor var, at det ikke skulle være skattemæssige overvejelser, der bestemte i hvilket forsikringsselskab m.v. pensionsopsparingen placeres.

Idet der nu kan overføres pensionsordninger afgiftsfrit mellem forsikringsselskaber m.v. uden skattemæssige hindringer, er der ikke længere behov for en valgmulighed for at foretage endelig opgørelse i forbindelse med overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41. Herudover er det ikke hensigtsmæssigt, at pensionsopsparere i et vist omfang kan selvbetjene sig til at få udbetalt negativ skat i stedet for at vente på, at den negative skat bliver modregnet i skat for efterfølgende år.

Det foreslås derfor, at det ikke længere skal være valgfrit for det afgivende forsikringssels-

skab m.v., om der skal foretages endelig opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23 ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Konsekvenser heraf er, at en afgiftsfri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 ikke kan bruges til at få udbetalt negativ skat efter pensionsafkastningslovens § 25. I stedet kan den negative skat udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år i den nyoprettede ordning eller den bestående ordning, hvortil den oprindelige ordning er overført.

Bestemmelse om beregning af skatten ved afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, når ordningen ved overførslen skifter opgørelsesmetode: Efter den gældende § 23 i pensionsafkastbeskatningsloven er hovedreglen, at overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 fra et penge- eller pensionsinstitut til et andet penge- eller pensionsinstitut sker, uden at der skal foretages endelig opgørelse af pensionsordningen. Med forslaget om ophævelse af det gældende § 23, stk. 4, 3. pkt. i pensionsafkastbeskatningsloven, jf. ovenfor, foreslås det at ophæve undtagelsen fra hovedreglen, så der fremover aldrig skal foretages endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 (§ 41-overførsel).

Når der sker § 41-overførsel uden endelig opgørelse, er det det modtagende penge- eller pensionsinstitut, der indgiver opgørelsen for hele indkomståret. Gældende regler indeholder ingen regulering af, hvordan denne opgørelse skal foretages i de tilfælde, hvor pensionsordningen overføres mellem to pensionsinstitutter, der anvender forskellige opgørelsesmetoder eller mellem et penge- og et pensionsinstitut.

For at skabe sikkerhed om beregningen af pensionsafkastskatten i forbindelse med en § 41-overførsel af en pensionsordning, der medfører, at ordningen ændrer opgørelsesmetode, og sikre, at der ikke opstår dobbeltfradrag eller dobbeltbeskatning i overgangsåret, foreslås det, at den i forslagets § 1, nr. 30, foreslåede opgørelse finder tilsvarende anvendelse.

Forslaget medfører, at der for de pensionsordninger, der overgår til ny opgørelsesmetode midt i et indkomstår, laves endelig opgørelse efter reglerne i § 23 a på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten skal dog først indeholdes og betales samtidig med den almindelige årlige opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Bestemmelsen medfører således, at det afgivende penge- eller pensionsinstitut på overførselstidspunktet beregner pensionsafkastskatten efter § 23 a, og videregiver disse oplysninger til det modtagende penge- eller pensionsinstitut, der beregner pensionsafkastskatten for den resterende del af året efter de foreslåede regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 31, stk. 3, 2. pkt.

Det vil sige i de situationer, hvor der sker § 41-overførsel fra et pengeinstitut eller fra et pensionsinstitut, der opgør pensionsordninger efter § 4 a, til et institut, der opgør pensionsordninger efter § 4, anser det modtagende pensionsinstitut værdien af ordningen ved overgang til opgørelse efter § 4 som primoværdien efter § 4, stk. 1. I de situationer, hvor der sker § 41-overførsel fra et pengeinstitut eller fra et pensionsinstitut, der opgør pensionsordninger efter § 4, til et institut, der opgør pensionsordninger efter § 4 a, opgør det modtagende pensionsinstitut beskatningsgrundlaget for den resterende del af året som om, indkomståret er den del af indkomståret, hvor ordningen er opgjort efter § 4 a, dvs. som om indkomståret er påbegyndt på datoen for overgang til beskatning efter § 4 a.

Det modtagende institut indeholder og indbetaler den samlede pensionsafkastskat til SKAT sammen med den årlige opgørelse og indbetaling af pensionsafkastskatten, dvs. senest den 31. maj året efter indkomståret for pensionsinstitutter og senest den 15. januar året efter indkomståret for pensionsordninger i pengeinstitutter. Det bemærkes, at fristen den 15. januar i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås udskudt til den 22. januar året efter indkomståret.

Til nr. 28

Efter gældende ret skal pensionsopparere, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark eller er fuldt skattepligtige her til landet, men hjemmehørende i udlandet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ikke betale pensionsafkastskat til Danmark. En person er som hovedregel fuldt skattepligtig til Danmark, hvis den pågældende har bopæl her i landet, eller hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, men opholder sig her i landet i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

Ved lov nr. 1278 af 16. december 2009 blev der ved pensionsafkastbeskatningslovens § 23 a indført en ophørsbeskatning af personer, der ophører med at være fuldt skattepligtige eller hjemmehørende til Danmark. Ved samme lejlighed blev der givet tilsagn om, at eventuelt uudnyttet negativ skat på ordningen kan anvendes ved eventuel efterfølgende genindtræden af pensionsafkastskattepligt.

Med lovforslaget foreslås denne praksis lovfæstet, således at pensionsopparere, der har en uudnyttet negativ skat på tidspunktet for ophør af fuld skattepligt, bevarer denne negative skat til modregning i positiv skat ved eventuel efterfølgende genindtræden i den fulde skattepligt til Danmark eller ved en eventuel efterfølgende ændring, som medfører, at pensionsoppareren igen bliver hjemmehørende i Danmark.

Herudover foreslås det, at opparere, der ophæver pensionsordningen, mens de fortsat er fuldt skattepligtige til udlandet, kan få den uudnyttede negative skat udbetalt efter samme regler som opparere, der er fuldt skattepligtige og hjemmehørende til Danmark på ophæ-

velsestidspunktet, dvs. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 25.

Til nr. 29

Forslaget består af to dele. Dels en ophævelse af det gældende stk. 3. Der er her tale om en konsekvens af den del af forslaget i § 1, nr. 27, der vedrører en ophævelse af muligheden for pensionsinstitutter til at lave endelig opgørelse ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter.

Der henvises til de specielle bemærkninger til forslaget § 1, nr. 27.

Den anden del af forslaget er en konsekvensændring til forslaget i § 1, nr. 28 om udbetaling af uudnyttet negativ skat for personer, der på tidspunktet for ophævelse af pensionsordningen ikke længere er fuldt skattepligtige til Danmark eller hjemmehørende her i landet.

Til nr. 30

Efter gældende regler skal pensionsinstitutterne opgøre kundernes beskatningsgrundlag efter § 4, dvs. som et korrigeret ultimodepot minus et korrigeret primodepot, medmindre pensionsinstituttet ved overgang til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov vælger at opgøre kundernes beskatningsgrundlag efter § 4 a. Efter § 4 a opgøres beskatningsgrundlaget på en mere direkte metode, hvor der som udgangspunkt kun sker beskatning af aftalt rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Det valg, som pensionsinstituttet foretager for alle deres kunder, når pensionsinstituttet overgår fra institutbeskatning efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov til beskatning efter den nye pensionsafkastbeskatningslov, hvor der som hovedregel er individbeskatning, er bindende for pensionsinstituttet og kan således ikke omgøres.

Den manglende mulighed for omvalg kan i enkelte situationer give pensionsinstitutterne nogle problemer f.eks. ved fusion mellem to selskaber, der opgør beskatningsgrundlaget for deres kunder efter forskellige metoder. Det foreslås derfor, at der indføres en hjemmel til, at skatteministeren ved bekendtgørelse kan lave en positivliste for hvilke situationer pensionsinstitutterne kan foretage et omvalg mellem opgørelsesmetoderne i §§ 4 og 4 a.

En sådan hjemmel forventes anvendt til at give mulighed for omvalg ved overtagelse eller tilkøb af en ny bestand af kunder, hvor det afgivende pensionsinstitut har opgjort beskatningsgrundlaget for bestanden efter en anden metode end den, det modtagende pensionsinstitut anvender. Herudover forventes hjemlen anvendt til at give mulighed for omvalg ved fusion af pensionsinstitutter, når opgørelsesmetoderne i de fusionerede pensionsinstitutter ikke er den samme.

For at skabe sikkerhed om beregningen af pensionsafkastskatten og sikre, at der i forbindelse med omvalg af opgørelsesmetode i overgangsåret ikke opstår dobbeltfradrag eller dobbeltbeskatning, foreslås det endvidere, at der for de pensionsordninger, der overgår til ny opgørelsesmetode midt i et indkomstår, laves endelig opgørelse efter reglerne i § 23 a på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten skal dog først indeholdes og betales samtidig med den almindelige årlige opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Herudover foreslås det, at værdien af ordningen ved overgang til opgørelse efter § 4 anses som primoværdien efter § 4, stk. 1. Ved overgang til opgørelse efter § 4 a foreslås det, at beskatningsgrundlaget opgøres, som om indkomståret er den del af indkomståret, hvor ordningen er opgjort efter § 4 a, dvs. som om indkomståret er påbegyndt på datoen for overgang til beskatning efter § 4 a.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til den del af forslaget § 1, nr. 27, der vedrører forslag om beregningsregel ved afgiftsfri overførsel af pensionsordninger mellem penge- og pensionsinstitutter, når pensionsordningen skifter opgørelsesmetode.

Til nr. 31

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal der beregnes rente af ansættelsesændringer fra den 1. januar i året efter indkomståret til betaling sker. Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 1, for så vidt angår renteudgifter og pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 1, for så vidt angår renteindtægter, at renter af skattebeløb efter den nye pensionsafkastbeskatningslov skal henføres til betalingsåret. Tilsvarende fulgte det af den gamle pensionsafkastbeskatningslov, der er ophævet fra og med indkomståret 2010, at renter af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov skal henføres til betalingsåret.

Der mangler imidlertid en overgangsregel for periodiseringen af renteudgifter og -indtægter af ansættelsesændringer, når ansættelsesændringen vedrører skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov, og ansættelsesændringen først foretages efter indkomståret 2009, f.eks. fordi den er blevet påklaget og har været for Landsskatteretten og domstolene.

For at undgå usikkerhed herom foreslås det, at der indføres en overgangsregel, der henfører renteudgifter og renteindtægter af ansættelsesændringer af skattebeløb efter den gamle pensionsafkastbeskatningslov til betalingsåret, selvom betalingsåret er omfattet af den nye pensionsafkastbeskatningslov.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 5 og 6, at der kan ske forlængelse af udbetalingsperioden for bl.a. en rateforsikring under udbetaling.

En sådan forlængelse vil ske på et tidspunkt, hvor der allerede er foretaget rateudbetalinger fra ordningen. Det betyder umiddelbart, at den samlede årsrate i det år, hvor forlængelsen aftales (ændringsåret), kan forøges markant.

Har man eksempelvis fået udbetalt den samlede årsrate i én rate den 1. januar, og man umiddelbart derefter forlænger udbetalingsperioden, vil den nye, forlængede udbetalingsperiode - hvis man eksempelvis overgår til månedsvise rateudbetaling - umiddelbart kunne påbegyndes allerede den 1. februar med udgangspunkt i ordningens værdi efter udbetalingen den 1. januar. Det betyder, at der i det år, hvor forlængelsen sker, samlet sker udbetaling af næsten to årssater. Dette er uhensigtsmæssigt. Der henvises nærmere til bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 3.

Det foreslås derfor i forslaget § 2, nr. 1, at nye rater først beregnes med virkning fra førstkomende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige raters størrelse og terminer. Det betyder i eksemplet, at der ikke kan udbetales flere rater i ændringsåret, og at de nye rater først kan påbegyndes udbetalt fra den 1. januar i det følgende år.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, som følge af lovforslagets § 2, nr. 6 og 11.

Efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, kan der ikke ske forlængelse af udbetalingsperioden af en ratepension, når udbetalingen er påbegyndt, uden at der skal betales en afgift på 60 pct. For så vidt angår rateopsparinger, kan der heller ikke skiftes udbetalingsforløb, når udbetalingen er påbegyndt. Det er i lovforslagets § 2, nr. 6, foreslået, at der efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, kan ske forlængelse af udbetalingsperioden af en ratepensionsordning og skiftes udbetalingsforløb, efter at udbetalingen er påbegyndt uden skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Ved udbetalingsforløb forstås efter pensionsbeskatningslovens § 11 A udbetaling efter et annuitetsprincip (stigende ratebeløb i perioden) eller et serieprincip (lige store ratebeløb ved uændret rente), jf. bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 3, 5 og 6. Det foreslås også at skulle gælde ved overførsel af en ratepensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41, jf. lovforslagets § 2, nr. 11.

Ved anvendelse af annuitetsprincippet i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er udbetalingsforløbet et forløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved

uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

I denne bestemmelse er det ikke forudsat, at der kan ske en forlængelse af en ratepensionsordning under udbetaling, ligesom bestemmelsen ikke tager højde for, at der kan skiftes udbetalingsforløb fra serieprincip til annuitetsprincip, og at der ved sådanne ændringer skal beregnes et udbetalingsforløb for den resterende udbetalingsperiode. Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen, således at ved en forlængelse af ordningen og ved skift af udbetalingsforløb, herunder i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, er udbetalingsforløbet et forløb med en årlig rateudbetaling, der udgør det beløb, som ved en uændret rente i den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater.

Til nr. 3, 5 og 6

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, skal kontohaveren – før udbetalingen af en rateopsparing påbegyndes – vælge et udbetalingsforløb. Ved udbetalingsforløb forstås forløbet af de udbetalinger, der fremkommer ved beregning efter serieprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller annuitetsprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 2.

Ved anvendelse af serieprincippet i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling. Ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil serieprincippet give stigende årlige rater.

Ved anvendelse af annuitetsprincippet i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, fremkommer et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Det valgte princip er bindende for kontohaveren for hele udbetalingsperioden, jf. pensionsbeskatningslovens § 30 og § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1281 af 9. december 2009 om beskatningen af pensionsordninger. Der kan således ikke skiftes udbetalingsforløb efter, at udbetalingen er påbegyndt.

Endvidere er det ikke muligt at forlænge udbetalingsperioden for hverken rateopsparinger eller rateforsikringer efter, at udbetalingen er påbegyndt, jf. pensionsbeskatningslovens § 30.

Efter den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 2. pkt., svares der således en afgift på 60 pct. ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Både en forlængelse af udbetalingsperioden for rateforsikringer og rateopsparinger og en ændring af udbeta-

lingsforløbet for rateopsparinger udgør en ændring af udbetalingsvilkårene, der medfører, at der skal betales en afgift på 60 pct.

Raterne i en rateforsikring og rateopsparing kan ved den forsikredes eller kontohavernes død i kraft af en begunstigelsesbestemmelse udbetales til den forsikredes eller kontohaverens ægtefælle, fraskilte ægtefælle eller samlever eller dennes livsarvinger under 24 år eller den pågældendes livsarvinger, stedbørn eller stedbørns livsarvinger under 24 år. Efter gældende regler fortsætter den person, der modtager rateudbetalingerne efter den forsikredes eller kontohaverens død, med den udbetalingsperiode, som den forsikrede eller kontohaveren oprindeligt valgte for ordningen.

Det foreslås for det *første* at ændre pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, således at kontohaveren eller den person, som udbetalingen sker til i tilfælde af kontohaverens død, efter udbetalingen er påbegyndt, kan vælge et andet udbetalingsforløb for ordningen end det udbetalingsforløb, som kontohaveren forud for første rateudbetaling valgte for ordningen, jf. lovforslagets § 2, nr. 5 og 6, uden, at der skal betales en afgift på 60 pct.

Muligheden for at kunne vælge et nyt udbetalingsforløb vil bidrage til at sikre større fleksibilitet på pensionsområdet, ligesom en ændring af udbetalingsforløb alligevel efter forslaget ville kunne ske ved en afgiftsfri overførsel af rateopsparingen til et andet pengeinstitut efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 11 - eller for den sags skyld inden for pengeinstituttet.

Det foreslås for det *andet* at ændre pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, således, at der kan ske en forlængelse af udbetalingsperioden for en ratepensionsordning, efter at udbetalingen er påbegyndt, jf. lovforslagets § 2, nr. 5 og 6. Det foreslås dels, at forsikringstageren eller kontohaveren kan forlænge udbetalingsperioden efter, at første rateudbetaling er sket, dels at der i tilfælde af kontohaverens eller forsikringstagerens død kan ske en forlængelse af udbetalingsperioden. Den person, der efter den forsikredes eller kontohaverens død modtager rateudbetalingen, kan således vælge at forlænge udbetalingsperioden, ligesom den forsikrede henholdsvis kontohaveren kunne have gjort, såfremt vedkommende havde været i live og dermed fået udbetalingen.

Der er efter forslaget ikke noget til hinder for, at der kan ske forlængelse af udbetalingsperioden flere gange.

Forlængelse af en rateordning under udbetaling kan ikke ske udover den maksimale udbetalingsperiode for ordningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 8 A, stk. 1, nr. 3, hvorefter der ikke kan aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 25 år efter, at den forsikrede når efterlønsalderen, og jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 4, hvorefter der

ikke kan aftales senere udbetaling for sidste rate end kalenderåret 25 år efter, at kontohaveren når efterlønsalderen.

Det betyder, at udbetaling af sidste rate ved forlængelsen ikke kan ske på et senere tidspunkt end det tidspunkt, hvor sidste rate ville være blevet udbetalt, hvis der oprindeligt var valgt den maksimale udbetalingsperiode for ordningen

For så vidt angår rateopsparinger skal der fastsættes et udbetalingsforløb efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, dvs. et udbetalingsforløb efter serieprincippet, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller annuitetsprincippet jf. § 11 A, stk. 2, nr. 2. Det bemærkes, at der efter forslaget ikke vil gælde et krav om, at det udbetalingsforløb, der oprindeligt er valgt for ordningen, skal videreføres ved forlængelsen. Kontohaveren kan således både forlænge udbetalingsperioden og ændre udbetalingsforløbet.

For så vidt angår rateopsparinger tages der ved anvendelsen af både serieprincippet og annuitetsprincippet udgangspunkt i ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3. Dermed tager gældende ret ikke umiddelbart højde for, at en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændring af udbetalingsforløbet typisk vil ske på et tidspunkt, hvor der allerede er foretaget rateudbetalinger fra ordningen. Det betyder dels, at ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse ikke er retvisende som grundlag for beregningen af det nye rateforløb, dels at den samlede årsrate i ændringsåret ved omlægning af frekvensen af de enkelte rater umiddelbart kan forøges eller formindskes markant.

Har man eksempelvis fået udbetalt hele årets rate i én rate den 1. januar, og umiddelbart derefter foretager en forlængelse af udbetalingsperioden, vil et nyt udbetalingsforløb umiddelbart kunne påbegyndes allerede den 1. februar med udgangspunkt i ordningens værdi før udbetalingen den 1. januar. Det betyder dels, at beregningen af den enkelte årsrate bliver misvisende, dels at der i det år, hvor ændringen sker, samlet sker udbetaling af to årssrater.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, nr. 3, at det nye udbetalingsforløb først beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes det hidtidige udbetalingsforløb.

Pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, foreslås endvidere ændret således, at ved forlængelse af rateforsikringer og rateopsparinger og ved ændring af udbetalingsforløbet for rateopsparinger, kan de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.

Det hensyn, der ligger bag reglen om en afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene efter første rateudbetaling sker, er at undgå indkomstudjævning. Det er ikke meningen, at man skal have mulighed for at standse udbetalingerne fra ordningen i et indkomstår, hvor udbetalin-

gen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten, og i stedet vælge udbetaling i et andet indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen ville være lavere. Dette blev fremhævet som et bærende hensyn allerede i bemærkningerne til pensionsbeskatningsloven ved dens vedtagelse i 1971. Det anføres således i bemærkningerne til pensionsbeskatningslovens § 30, at i ”mangel af den sådan regel vil der være mulighed for helt eller delvis at undgå skattepligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne, f.eks. i år med negativ indkomst eller i år, hvor den pågældende ikke var skattepligtig her i landet.”

En ændring af terminerne for en ratepension under udbetaling, eksempelvis fra månedlige til halvårlige udbetalinger eller omvendt, vil alene kunne give anledning til begrænsede ændringer af den årlige ydelse som følge af rentetilskrivning. Det vil ikke i sig selv stride mod hensynet om at undgå indkomstudjævning. Med en omlægning af terminerne vil man imidlertid også kunne optimere skattebetalingen i forbindelse med ophør af skattepligt.

Har man eksempelvis en ratepensionsordning med årlige rateudbetalinger den 1. december, vil man ved fraflytning inden den 1. december til et land, med hvilket Danmark har aftalt bopælsstatsbeskatning med fuld exemption af pensionsudbetalinger, dels kunne få udbetalt årsraten uden dansk beskatning, dels ved en ændring af udbetalingsforløbet eller en forlængelse af ordningen, i hvilken forbindelse nye årsrater aftales med termin den 1. januar, kunne få endnu en årsrate udbetalt den 1. januar. Herefter er der principielt ikke noget til hinder for at flytte tilbage til Danmark den 2. januar. Er der tale om en 10-årig ratepension vil et ganske kort udlandsophold på denne baggrund kunne give mulighed for en skattefri udbetaling til Danmark af 20 pct. af ordningen, svarende til de 2 årsrater.

På denne baggrund foreslås det, at ved ændringer af udbetalingsforløbet og ved forlængelser af udbetalingsperioden kan de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.

Dermed kan en årlig rateudbetaling den 1. december ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller en ændring af udbetalingsforløbet ikke ændres til en årlig rateudbetaling den 1. januar etc., men skal fastholdes den 1. december. Forslaget begrænser således mulighederne for spekulation, samtidig med at en vis fleksibilitet opretholdes.

Da det i lovforslagets § 2, nr. 11, på samme baggrund foreslås, at når en ratepension under udbetaling overføres til en anden ratepension under udbetaling, kan de terminer for de enkelte rateudbetalinger, der er oprindeligt er valgt, i den overførte ordning alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer, foreslås at det samme skal gælde i situationer, hvor der ikke sker overførsel af ordningen, men alene en ændring af ordningens udbetalingsforløb eller forlængelse af udbetalingsperioden. Om baggrunden for denne mulighed i forbindelse med overførsel henvises til bemærkningerne til forslaget § 2, nr. 11.

I det ovennævnte eksempel vil den årlige rateudbetaling således kunne ændres til måneds- eller kvartalsvise udbetalinger, hvilket vil begrænse muligheden for indkomstudjævning, samtidig med at der opretholdes en rimelig fleksibilitet.

Ønsker forsikringstageren eller kontohaveren at forlænge en ratepensionsordning under udbetaling eller ændre udbetalingsforløbet, skal det ske efter aftale med pensionsinstituttet.

Til nr. 4

Det er i den gældende pensionsbeskatningslovs § 20, stk. 4, fastsat, at den del af udbetalingen fra pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 1, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som den pågældende kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradragsret for her i landet eller i udlandet, ikke medregnes til den skattepligtige indkomst. Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om fradragsret for indbetalinger til udenlandsk pensionsordninger, hvorved der blev indført fradragsret for indbetalinger til godkendte udenlandske pensionsordninger i andre EU/EØS lande end Danmark med virkning fra den 1. januar 2008.

Ved udbetaling af ægtefælle-, samlever- og børnepension er det ikke den efterlevende ægtefælle, samlever eller barnet, der har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne, men afdøde. Ved udbetaling til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo er det den tidligere ægtefælle, der har haft fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingerne. Meningen med bestemmelsen er, at den del af udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for enten her i landet eller i udlandet, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, selvom den person, som udbetalingen sker til, ikke selv har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne.

I en arbejdsgiveradministreret ordning er det arbejdsgiveren, der foretager indbetalinger på pensionsordningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 19. Arbejdsgiveren skal foretage samtlige indbetalinger på ordningen. Det gælder både bidrag, der i pensionsaftalen betegnes som ”arbejdsgiverbidrag”, og bidrag, der betegnes som ”arbejdstagerbidrag” eller lignende. Meningen med bestemmelsen er, at den del af udbetalingerne, der svarer til indbetalinger, som arbejdsgiveren har foretaget på en arbejdsgiverordning oprettet her i landet eller i udlandet, og for hvilke den ansatte ikke har bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst eller til afgift efter pensionsbeskatningsloven. De indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager på en pensionsordning, har personen, forstået som den pensionsberettigede, den forsikrede eller den efterlevende ægtefælle m.v., imidlertid ikke selv foretaget.

Det foreslås derfor at affatte pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 4, på ny, således at bestemmelsen får det indhold, der har været hensigten. Det foreslås at ændre bestemmelsen således, at den personkreds, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 55, som udbetalingen sker til, skal godtgøre, at der for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne enten her i landet eller i udlandet som betingelse for indkomstskattefrihed.

Den personkreds, der fremgår af pensionsbeskatningslovens § 55, og som er relevant i relation til udbetalinger i pensionsbeskatningslovens § 20, er ejeren, den pensionsberettigede, den person, der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død, eller den person, der i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo ved separation eller skilsmisse, er berettiget til udbetalingen.

Henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 55 indebærer, at det er den person, som pensionen udbetales til, der skal godtgøre, at der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingen. Den foreslåede affattelse betyder således, at der ikke er krav om, at indbetalingerne skal være foretaget af den person, som pensionen udbetales til, som betingelse for skatte- eller afgiftsfrihed.

Det vil sige, at når der sker udbetaling til en person som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 55, 1. pkt., skal personen godtgøre, at den afdøde ejer af eller kontohaver for ordningen (ægtefælle, samlever eller forælder) ikke har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne som betingelse for, at udbetalingen ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Det samme er tilfældet, når der sker udbetaling til en fraskilt eller frasepareret ægtefælle i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo, idet den fraskilte eller fraseparerede ægtefælle da skal godtgøre, at den tidligere ægtefælle ikke har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne på pensionsordningen. Også de udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager på pensionsordningen, og som den ansatte ikke har haft bortseelsesret for, skal den pågældende ikke medregne til den skattepligtige indkomst.

Til nr. 7

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, at såfremt udbetalingsvilkårene for en ophørende livrente ændres efter den løbende ydelse er påbegyndt udbetalt, svares der afgift på 60 pct. Dermed er der ligestilling mellem ratepensioner under udbetaling og ophørende livrenter under udbetaling, hvorved hensynet om at undgå indkomstudjævning forfølges, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3, 5 og 6.

Såfremt det ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en ophørende livrente under udbetaling er muligt midlertidigt at standse udbetalingerne fra ordningen, vil det kunne gøres i et indkomstår, hvor udbetalingen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten – evt. med henblik på at planlægge genoptagelse af udbetalingerne i et senere indkomstår, hvor beskatningen af udbetalingen ville være lavere.

Med forslaget forhindres dette. Det vil dog på samme måde som tilfældet er for ratepensioner under udbetaling, være muligt at forlænge udbetalingsperioden. Ligesom for ratepensioner under udbetaling vil det kunne ske med virkning fra førstkomende kalenderårs begyndelse, ligesom de oprindeligt aftalte terminer for de løbende ydelser alene kan ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.

Det sikrer samme fleksibilitet som for ratepensioner under udbetaling, således at der på den ene side tages højde for situationer, hvor udbetalingen er påbegyndt, men hvor udbetalingsperiodens længde ikke matcher forventet levealder, og at det på den anden side sikres, at ændringerne ikke kan udnyttes til vilkårligt at placere udbetalingerne alene på de mest gunstige tidspunkter med indkomstudjævning for øje. Der henvises i det hele til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3, 5 og 6.

Til nr. 8

Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, skal der ikke betales afgift af den del af udbetalingen eller ordningens værdi, der svarer til ejerens indbetalinger på ordningen, hvis ejeren kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om fradragsret for indbetalinger til udenlandsk pensionsordninger, hvorved der blev indført fradragsret for indbetalinger til godkendte udenlandske pensionsordninger i andre EU/EØS lande end Danmark med virkning fra den 1. januar 2008.

Meningen med bestemmelsen er, at den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, skal der ikke betales afgift af, selvom den person, som udbetalingen sker til, ikke selv har haft fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. Det vil være tilfældet, når udbetalingen sker til en efterlevende person eller til en frasepareret eller fraskilt ægtefælle.

Meningen med bestemmelsen er endvidere, at den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger, som arbejdsgiveren har foretaget på en arbejdsgiverordning, og for hvilke den ansatte ikke har haft bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal der ikke betales afgift af.

Det foreslås derfor at affatte pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, på ny, således at den får det indhold, der har været hensigten. Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at den afgiftspligtige i pensionsbeskatningslovens kapitel 3, som udbetalingen af pensionsordningen sker til, skal godtgøre, at der for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne enten her i landet eller i udlandet.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 9

Efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, kan der ske skatte- og afgiftsfri overførsel fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring, rateopsparing eller ophørende livrente, medmindre kun én af pensionsordningerne omfattes af pensionsbeskatningslovens § 15 A, eller overførslen sker efter første rateudbetaling fra en af ordningerne. Dog kan overførsel ske, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af ordningerne kan fortsætte på samme vilkår.

Gældende regler går ud på, at hvis den overførte ratepensionsordning under udbetaling skal overføres til en anden bestående ratepensionsordning, og denne ikke er under udbetaling, kan de to ordninger kun sammenlægges til én ordning, hvis den anden bestående ordning herved får et udbetalingsforløb, der for det første viderefører udbetalingsforløbet i den overførte ordning uændret, og for det andet får en udbetalingsperiode, som opfylder lovens betingelser om, at udbetalinger fra en rateordning skal ske i rater over mindst 10 år. Når de to ordninger sammenlægges, betyder det, at udbetaling af den anden bestående ordning vil blive påbegyndt. Da den ordning, hvortil der sker overførsel, endnu ikke er under udbetaling, kan udbetalingsforløbet for denne ændres.

Har den overførte ordning et resterende udbetalingsforløb på under 10 år, kan de to ordninger ikke sammenlægges, uanset at den ordning, hvortil overførslen ønskes foretaget, har en aftalt udbetalingsperiode på eksempelvis 10 år. Det skyldes, at der for den pågældende modtagende ordning ikke kan fastsættes en udbetalingsperiode på mindre end 10 år, hvilket efter reglerne netop forudsættes, da den overførte ordnings udbetalingsforløb, der jo er under 10 år, skal fastholdes ved en overførsel. Overførsel af ordningen under udbetaling kan dermed kun ske til en nyoprettet ordning, der får en udbetalingsperiode svarende til den udbetalingsperiode, der resterer i den overførte ordning.

Er den ratepensionsordning, hvortil der ønskes overførsel, også under udbetaling, kan de to ordninger kun sammenlægges til én ordning, hvis den sammenlagte ordning herved får et udbetalingsforløb, som er en videreførelse af den fastsatte udbetalingsperiode i de to respektive ordninger. Det vil være undtagelsen.

Der gælder det samme, når den ordning, der ønskes overført, ikke er under udbetaling, medens dette er tilfældet for den ordning, som der ønskes overført til.

Med "udbetalingsforløb" menes der i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, "udbetalingstidspunkter" og "udbetalingsperiode", jf. bemærkningerne til bestemmelsen i lov-

forslag L 9 til ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger), Folketinget 2007-08 (2. samling), der er vedtaget som lov nr. 1534 af 19. december 2007. Denne forståelse af udtrykket "udbetalingsforløb" afviger imidlertid fra den måde, som dette udtryk anvendes på i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, hvor udtrykket vedrører det forhold, om der anvendes et serie- eller annuitetsprincip for udbetalingerne fra en rateopsparingsordning.

Det er i lovforslagets § 2, nr. 6, foreslået, at der kan ske en forlængelse af udbetalingsperioden for en ratepensionsordning under udbetaling. På den baggrund er der ikke længere grundlag for at opretholde kravet om, at såvel udbetalingstidspunkter som udbetalingsperiode i den ordning, hvorfra der sker overførsel, ved overførslen skal fortsætte på samme måde i den ordning, som der sker overførsel til. Hvis kravet blev opretholdt, ville det meget nemt kunne opfyldes ved forud for overførslen at foretage forlængelse af den rateordning, der har den korteste udbetalingsperiode, således at de to ordninger får samme udbetalingsperiode. Herefter vil der kunne ske overførsel.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 41, stk.1, nr. 3, således, at adgangen til skatte- og afgiftsfri overførsel, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i ordningerne kan fortsætte på samme vilkår, udgår af bestemmelsen. Det foreslås, at de regler, der fremadrettet skal gælde for skatte- og afgiftsfri overførsel efter, at udbetaling fra en af ordningerne, herunder også en ophørende livrente, er påbegyndt, i stedet fastsættes i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 11.

Til nr. 10 og 11

Det foreslås, at reglerne for overførsel mellem ratepensionsordninger og ophørende livrenter efter første udbetaling fra en af ordningerne fastsættes i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, jf. lovforslagets § 2, nr. 11.

Det foreslås for det *første*, at overførsel fra en ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling til en anden ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling kan ske, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Forslaget betyder, at der er mulighed for en længere udbetalingsperiode i den ordning, hvortil der sker overførsel, end den resterende udbetalingsperiode i den ordning, som der sker overførsel af. Med ordvalget "aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning" tages der højde for, at der ved en overførsel til en ophørende livrente som udgangspunkt er tale om livsbetingede ydelser. Overføres en ratepension til en ophørende livrente, vil det ved den pågældende pensionsopparers dødsfald før det tidspunkt, hvor den overførte ratepension ville være blevet fuldt udbetalt, betyde, at udbetalingsperioden vil være blevet for-

kortet. Dette bør dog rimeligvis ikke forhindre en overførsel fra en ratepension til en ophørende livrente.

At målestokken så at sige er det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket, sikrer en rimelig fleksibilitet ved overførsel fra rateforsikringer til rateopsparinger og omvendt, ved overførsel mellem rateopsparinger mellem forskellige udbetalingsforløb og ved overførsel fra ratepensioner til ophørende livrenter og omvendt.

F.eks. vil en rateforsikring med 10 års udbetaling i månedlige rater normalt blive udbetalt over 120 måneder. En rateopsparing vil normalt blive udbetalt i blot 10 kalenderår. Det betyder, at der ikke nødvendigvis forløber 10 år fra første rateudbetaling sker til sidste rateudbetaling. Sådanne forskelle i udbetalingsperioden for rateopsparinger og rateforsikringer har med den foreslåede regel ikke som konsekvens, at der ikke kan ske overførsel fra en rateopsparing til en rateforsikring eller omvendt.

Der er ikke mulighed for en kortere udbetalingsperiode i den ordning, hvortil der sker overførsel, end den resterende udbetalingsperiode i den overførte ordning – med de modifikationer, der for det første følger af, at der kan ske overførsel til en ophørende livrente, jf. ovenfor, og for det andet følger af, at det er det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket, der er målestok i forbindelse med overførslen. Der er således ikke noget til hinder for, at en ratepensionsordning med sidste udbetalingstermin den 1. september 2020 flyttes til en ratepensionsordning med sidste udbetalingstermin den 1. april 2020 – med den undtagelse, at de i den overførte ordning oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene kan ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Baggrunden for denne regel er hensynet til at undgå indkomstudjævning. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6, hvor den tilsvarende regel knyttet til forlængelser m.v. af ratepensioner under udbetaling er beskrevet nærmere.

Det foreslås for det *andet*, at overførsel fra en ratepension eller ophørende livrente, der ikke er under udbetaling, til en anden ratepension eller ophørende livrente, der er under udbetaling, kan ske, hvis sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste rateudbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket. Med andre ord vil en ordning, der ikke er under udbetaling, men hvor det er aftalt, at sidste udbetaling skal ske i 2025, kunne overføres til en ordning, der er under udbetaling med sidste udbetaling i 2025 eller senere.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at er det i en ratepensionsordning, der påtænkes overført, men som endnu ikke er under udbetaling, aftalt, at første udbetaling skal ske i 2017, og at udbetalingen skal ske over 10 år, vil ordningen umiddelbart ikke kunne overføres til en ratepensionsordning, der er under udbetaling med sidste udbetaling i 2025. Da udbetalingsvilkårene for den ordning, der påtænkes overført, frit kan ændres frem til første rateudbetaling, vil der således

ikke desto mindre kunne ske overførsel, blot første udbetaling aftales at skulle ske i 2015 (forudsat dette er muligt), hvorved sidste udbetaling - såfremt den 10-årige periode fastholdes - vil ske i 2025.

Det foreslås for det *tredje*, at ved overførsel som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10, 1. og 2. pkt., som affattet ved dette forslag, af en ratepension eller ophørende livrente til en ratepension eller ophørende livrente under udbetaling, beregnes de nye rater eller ydelser med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse, mens de hidtidige udbetalinger frem til dette tidspunkt fastholdes. Overførslen vil typisk ske på et tidspunkt, hvor der allerede er foretaget udbetalinger fra den ordning, hvortil der overføres, hvilket også gælder for den overførte ordning, såfremt denne er under udbetaling. En retvisende beregning af nye rater eller ydelser allerede i ændringsåret vil således være unødigt kompliceret, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1 og 3, om den tilsvarende situation ved forlængelse m.v. af ratepensioner under udbetaling.

Det bemærkes i den forbindelse, at overføres en ordning, der ikke er under udbetaling, vil der således først ske udbetaling af midlerne fra denne ordning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Ønskes udbetalingerne påbegyndt før dette tidspunkt, har den pågældende pensionskunde dog mulighed for at påbegynde udbetaling af den overførte ordning før overførslen. Nye rater eller ydelser vil også i denne situation først skulle beregnes med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse, mens de hidtidige udbetalinger fastholdes frem til dette tidspunkt. Det betyder også, at der frem til førstkommende kalenderårs begyndelse vil være to separate udbetalingsforløb af midlerne hidrørende fra de to pensionsordninger, den overførte og den, der overføres til. Om det modtagende pensionsinstitut administrerer dette i form af en eller to konti eller policenumre vil bero på aftalen mellem pensionsinstituttet og pensionskunden.

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, skal kontohaveren – før udbetalingen af en rateopsparing påbegyndes – vælge et udbetalingsforløb. Det foreslås, at denne regel finder tilsvarende anvendelse ved overførsel af en ratepension til en rateopsparing under udbetaling, således at kontohaveren skal vælge et udbetalingsforløb efter § 11 A, stk. 2, for rateopsparingen. Overføres der fra en anden rateopsparing, der er under udbetaling, stilles der ikke krav om, at det valgte udbetalingsforløb for den overførte ordning fastholdes.

Det foreslås endvidere, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, at ved overførsel af en ratepensionsordning eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente, beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalinger. Dermed vil det ikke være muligt at bringe udbetalingen af midlerne fra en ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling til et midlertidigt ophør ved at overføre midlerne til en livsvarig livrente.

Tilsvarende vil det ved overførsel af en ratepensionsordning eller ophørende livrente under udbetaling til en anden ratepension eller ophørende livrente, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, ikke være muligt at bringe udbetalingen af midlerne fra en ratepension eller ophørende livrente under udbetaling til et midlertidigt ophør ved overførslen.

Med lovforslagets § 2, nr. 10 og 11, minimeres mulighederne for vilkårlig indkomstudjævning således, jf. også baggrunden for lovforslagets § 2, nr. 7.

Til nr. 12

Det er i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, 1. pkt., fastsat, at udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet.

Bestemmelsen er indført ved lov nr. 1534 af 19. december 2007 om fradragsret for indbetalinger til udenlandsk pensionsordninger, hvorved der blev indført fradragsret for indbetalinger til godkendte udenlandske pensionsordninger i et andet EU/EØS land. Bestemmelsen har for pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, virkning fra og med den 1. januar 2010. Bestemmelsen i § 53 A, stk. 5, indebærer beskatning af udbetalinger i videre omfang end de modsvarende indbetalinger, som der har været fradragsret for enten her i landet eller i et andet EU/EØS land. Det vil sige, at efter bestemmelsen beskattes udbetalinger, der modsvarer indbetalinger, som der har været fradragsret eller bortseelsesret for i et land for uden for EU/EØS.

Meningen med bestemmelsen er, at også den del af udbetalinger, der svarer til indbetalinger, som en arbejdsgiver har foretaget på en arbejdsgiverordning, og for hvilke den ansatte har haft bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Det vil sige, at ikke kun udbetalinger, der modsvarer indbetalinger, som en person har foretaget på en privattegnet ordning med fradragsret, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås derfor at affatte pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 5, 1. pkt., på ny, således at den får det indhold, der har været hensigten.

Det foreslås at affatte bestemmelsen således, at udbetalinger til den personkreds, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens § 55, fra pensionsordninger m.v. som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 1, og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren, har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for enten her i landet eller i udlandet, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Konsekvensen af bestemmelsen er, at også indbetalinger, som en arbejdsgiver har foretaget på en pensionsord-

ning, og som den ansatte har bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 13

Med forslaget indsættes en manglende henvisningsbestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 55.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 55, 1. pkt., fastsat, at indkomstskattepligten i henhold til en række bestemmelser i pensionsbeskatningsloven (§ 20, § 46, stk. 1, § 49, stk. 2, § 53, § 53 A, stk. 2 og 3, og § 53 B, stk. 6), påhviler ejeren, den pensionsberettigede, den, der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død i henhold til policen m.v. er berettiget til udbetalingen, direktøren eller den, der efter direktørens død er berettiget til udbetalingen.

Opregningen af bestemmelserne omfatter bl.a. pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 2 og 3, men ikke stk. 5 i pensionsbeskatningslovens § 53 A. Det er en fejl, at der i pensionsbeskatningslovens § 55 ikke er henvist til § 53 A, stk. 5.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 55, 1. pkt., at indsætte den manglende henvisning til pensionsbeskatningslovens til stk. 5 i pensionsbeskatningslovens § 53 A, således at der fastsættes en regel for den personkreds, som indkomstskattepligten efter § 53 A, stk. 5, påhviler.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 2, 3, 7, 11, 15-21, 24-26, har virkning fra og med indkomståret 2010. Der er tale om forslagene om opgørelse på institutniveau for visse statsgaranterede pensionskasser, forslagene om ændret opgørelsesmetode for beskatning af tekniske hensættelser for at undgå dobbeltbeskatning, forslagene om forlængelse af fristen for opgørelse og betaling af skat for bankordninger og forslagene om fradrag for kursværn.

Det foreslås i *stk. 3*, at de øvrige forslag i lovforslagets § 1 får virkning fra og med indkomståret 2011.

Da forslaget om fradrag for kursværn og fradrag for garantier hænger sammen, men fradraget for kursværn skal have virkning fra og med indkomståret 2010 og forslaget om fradrag for garantier skal have virkning fra og med indkomståret 2010 for så vidt angår forsikringer uden ret til rentebonus og fra og med indkomståret 2011 for så vidt angår forsikringer med

ret til rentebonus, foreslås der indsat en overgangsregel for indkomståret 2010. Det foreslås, at pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., for indkomståret 2010 affattes således: ”Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet fratrukket betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus og betaling af kursværn.”.

Det foreslås i *stk. 4*, at ændringerne i § 2, nr. 1-3 og 5-7 får virkning for forlængelser af udbetalingsperioden og ændringer af udbetalingsforløbet for ratepensioner og ændringer af udbetalingsvilkårene for ophørende livrenter under udbetaling, der sker den 1. januar 2011 eller senere.

Det foreslås i *stk. 5*, at ændringerne i § 2, nr. 9-11, om overførsler fra ratepensioner og ophørende livrenter til ratepensioner og livrenter, får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2011 eller senere. Der foreslås ikke særskilte virkningsregler for de øvrige bestemmelser i lovforslagets § 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i> § 1
<p>§ 1. Pensionsberettigede, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningslovens § 1, og som ikke anses for hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, skal betale skat efter denne lov af følgende pensionsordninger:</p>	<p>I pensionsafkastbeskatningsloven, lov nr. 1535 af 19. december 2007, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1339 af 19. december 2008, § 1 lov nr. 1278 af 16. december 2009 og senest ved § 8 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:</p>
<p>1) Pensionsordninger omfattet af kapitel 1 i pensionsbeskatningsloven. Dette gælder dog ikke</p> <ul style="list-style-type: none">a) ordninger i Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) omfattet af § 2 i pensionsbeskatningsloven bortset fra Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for Førtidspensionister,b) ordninger i Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD),c) ordninger, som udbetales af det offentlige som følge af tidligere ansættelse i kommunernes tjeneste omfattet af § 2 i pensionsbeskatningsloven,d) livrenter uden ret til bonus, der er tegnet før den 1. maj 1982,	<p>1. I § 1, stk. 1, indsættes efter ”dobbeltbeskatningsoverenskomst, ”: ”jf. dog § 23 a, stk. 3”.</p> <p>2. I § 1, stk. 1, nr. 1, indsættes som <i>litra g</i>: ”g) ordninger i statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995.”</p>

- e) ordninger godkendt efter § 15 D i pensionsbeskatningsloven og
- f) ordninger i pensionskasser omfattet af stk. 2, nr. 9.

Stk. 2. (12) Pligt til at betale skat efter denne lov påhviler endvidere:

13) Den Særlige Pensionsopsparing, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 4. Det skattepligtige afkast af ordninger i livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, opgøres som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter stk. 4. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.

Stk. 3. Forsikringens depot ved indkomstårets udgang opgøres således:

- 1) Depotet tillægges udbetalinger i årets løb.
- 2) Depotet tillægges skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2, 2. pkt.
- 3) Depotet tillægges betaling af risikopræmie for forsikringsdækningen forhøjet med det mindste beløb af eventuel negativ risikobonus eller eventuelt negativt risikoresultat.
- 4) Depotet tillægges betaling af omkostningspræmie forhøjet med det mindste

3. I § 1, stk. 2, indsættes som *nr. 14*:

”14) Statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11 på finansloven for 1995.”

4. § 4, stk. 1, affattes således:

”Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast som forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter stk. 3 og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter stk. 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov, jf. dog § 31, stk. 3. Der bortses fra overførsler til depotet, der er blevet medregnet til beskatningsgrundlaget efter stk. 5.”

beløb af eventuel negativ omkostningsbonus eller eventuelt negativt omkostningsresultat og gebyrer ved den løbende administration af forsikringen eller genkøb af denne.

- 5) Depotet kan nedsættes med positiv bonus tilskrevet depotet, der kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets m.v. investeringsaktivitet i forhold til det, der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus).
- 6) Depotet tillægges bonus, der ikke er tilskrevet forsikringens depot, men som på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen. Bonus tillægges, medmindre den kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets m.v. investeringsaktivitet i forhold til det, der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus).
- 7) Depotet korrigeres for ændring i særlige bonushensættelser knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen. Der kan bortses fra ændringer, der kan henføres til omkostnings- og risikobonus. Vælger pensionsinstituttet at se bort fra ændringer, der kan henføres til omkostnings- og risikobonus, er valget bindende. Valget træffes i forbindelse med overgang til beskatning efter denne lov.
- 8) Depotet tillægges udbetalinger i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2, der i henhold til pensionsordningen udbetales fra midler fra livsforsikringsselskabets m.v. investeringsafkast direkte til den berettigede.
- 9) Depotet tillægges et beløb svarende til nedsættelsen af depotværdien som følge af forsikringens bortfald uden udbetaling.

5. § 4, stk. 3, nr. 5, affattes således:

”5) Forsikringens depot ved indkomstårets udgang kan nedsættes med årets positive risiko- og omkostningsbonus, der tilskrives depotet. Ved årets positive omkostningsbonus forstås for hver gruppe af forsikringer årets risikopræmier på 1. orden fratrukket de faktiske omkostninger. Ved årets positive risikobonus forstås for hver gruppe af forsikringer årets risikopræmier på 1. orden fratrukket de faktiske risikoudgifter. Årets omkostnings- og risikopræmier på 1. orden er de omkostnings- og risikopræmier, der i henhold til aftalen maksimalt skal betales. Hvis det herudover kan dokumenteres, at tilskrevet bonus kan henføres til tidligere års opsparet risiko- og omkostningsoverskud i enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, kan depotet nedsættes hermed.”

10) Depotet fradrages hensættelsesforøgelse og tillægges hensættelsesnedsættelse som følge af indtræden af forsikringsbegivenheden, jf. dog stk. 6.

11) Depotet fradrages betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus.

Stk. 10. (47) Skatteministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav.

§ 4 a. Livsforsikringsselskaber, pensionskasser og pensionsfonde med ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast efter stk. 2-10 i stedet for at opgøre det skattepligtige afkast efter § 4. Valget er bindende og træffes ved overgang til beskatning efter denne lov.

Stk. 2. Det skattepligtige afkast opgøres som summen af:

1) Rente i henhold til forsikringsaftalen og rentebonus, der tilskrives depotet. Forsikringens depot opgøres som indbetalte forsikringspræmier og overførsler fra særlige bonushensættelser med fradrag af omkostnings- og risikopræmie, betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus og gebyrer og med tillæg af rente i henhold til forsikringsaftalen, omkostnings-, risiko- og rentebonus, hensættelsesforøgelse og -nedsættelse i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden og med fradrag af forsikringsudbetalinger.

6. I § 4, stk. 3, nr. 11, udgår ”for forsikringer uden ret til rentebonus”.

7. I § 4, stk. 3, indsættes som nr. 12:

”12) Depotet fradrages betaling af kursværn.”

8. § 4, stk. 10, ophæves.

9. I § 4 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter ”denne lov”: ”, jf. dog § 31, stk. 3.”

10. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., udgår “uden ret til rentebonus”.

11. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., udgår ”, betaling for garantier for forsikringer uden ret til rentebonus”.

Stk. 5. Hvis årets omkostningsresultat på 2. orden for gruppen, jf. stk. 4, er negativt, tillægges en forholdsmæssig andel af det negative resultat til den pensionsberettigedes skattepligtige afkast. Årets omkostningsresultat opgøres for hver gruppe af forsikringer og beregnes som 2. ordens omkostningspræmier for gruppen fratrukket de faktiske omkostninger for gruppen. Årets omkostningspræmier på 2. orden er de omkostningspræmier, der i henhold til aftalen maksimalt skal betales, fratrukket årets omkostningsbonus. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, hvis det positive omkostningsresultat ikke er udloddet til pensionsopsparerne eller fratrukket et negativt omkostningsresultat i et mellemliggende år. Den pensionsberettigedes forholdsmæssige andel af årets negative omkostningsresultat beregnes som årets negative omkostningsresultat ganget med forholdet mellem persons omkostningspræmier på 2. orden eller omkostningsbidrag og lign. for året og gruppens samlede omkostningspræmier på 2. orden og omkostningsbidrag og lign. for året. Pensionsinstituttet kan for grupper, hvor der hverken betales omkostningsbidrag, gebyr el.lign. til dækning af omkostninger, vælge at beregne den pensionsberettigedes forholdsmæssige andel af årets negative omkostningsresultat som gruppens negative omkostningsresultat divideret med antallet af personer i gruppen.

Stk. 6. Hvis årets risikoresultat på 2. orden for gruppen, jf. stk. 4, er negativt, tillægges en forholdsmæssig andel af det negative resultat til den pensionsberettigedes skattepligtige

12. § 4 a, stk. 5, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet.”

13. § 4 a, stk. 6, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative

tige afkast. Årets risikoresultat opgøres for hver gruppe af forsikringer og beregnes som 2. ordens risikopræmier for gruppen fratrukket de faktiske risikoudgifter for gruppen. Årets risikopræmier på 2. orden er de risikopræmier, der i henhold til aftalen maksimalt skal betales, fratrukket årets risikobonus. Et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat, hvis det positive risikoresultat ikke er udloddet til pensionsopsparerne eller fratrukket et negativt risikoresultat i et mellemliggende år. Den pensionsberettigedes forholdsmæssige andel af årets negative risikoresultat beregnes som årets negative risikoresultat ganget med forholdet mellem summen af personens numeriske risikopræmie ved død og numeriske risikopræmie ved erhvervsevnetab på 2. orden for året og summen af gruppens numeriske risikopræmier ved henholdsvis død og erhvervsevnetab på 2. orden for året.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af beskatningsgrundlaget og dokumentationskrav.

§ 6. De institutter, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 3-6 og 9, og Den Særlige Pensionsopsparing efter § 1, stk. 2, nr. 13, skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget. For ATP medregnes dog ikke den del af formueafkastet, der kan henføres til Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for Førtidspensionister.

risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte bonusreserver, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet.”

14. § 4 a, stk. 11, ophæves.

15. I § 6, stk. 1, ændres ”§ 1, stk. 2, nr. 3-6 og 9” til: ”§ 1, stk. 2, nr. 3-6, 9 og 14”.

Stk. 3. Pensionskasser omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9, er ikke skattepligtige

af den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikringer eller pensionskasseordninger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B, og forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringens aftalte udløbstidspunkt, såfremt det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år. Beskatningsgrundlaget efter stk. 1 og 2 ned sættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem pensionsbærelserne til de pågældende pensionsordninger og passiverne ifølge årsregnskabet med tillæg af kapitalnedsættelser i indkomståret.

§ 8. Livsforsikrings selskaber og forsikrings selskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 10-12, skal beskattes af ufordelte midler efter stk. 2-6.

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges årets investeringsafkast på de aktiver, der dækker tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2 eller 3, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., og som ikke overføres til de ufordelte midler, jf. § 8, stk. 2 eller 3. I det omfang de ufordelte

16. I § 6, *stk. 3, 5 og 7*, indsættes efter ” § 1, stk. 2, nr. 9”: ”og nr. 14”.

17. I § 8, *stk. 1*, indsættes efter ”ufordelte midler”: ”og rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser”.

18. § 8, *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat

midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af beskatning efter stk. 1, bortses fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Stk. 5. Livsforsikringsselskaber og forsikringsselskaber m.v. som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 10-12, skal i beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 4 se bort fra ændringen i det opsamlede risiko- og omkostningsresultat i de ufordelte midler i løbet af indkomståret, i det omfang ændringen er indtruffet efter overgangen til beskatning efter denne lov. Ufordelte midler, der er overført til beskatning efter §§ 4 eller 4 a, nedbringer dog altid beskatningsgrundlaget efter stk. 4.

Stk. 6. Der ses i beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 4 bort fra ufordelte midler knyttet til

1) pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53A og 53 B,

for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser, og at de midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser.”

19. I § 8, *stk. 5, 2. pkt.*, indsættes efter ”§§ 4 eller 4 a”: ”eller stk. 4, 3. pkt.,”.

20. I § 8, *stk. 6*, indsættes efter ”ufordelte midler”: ”samt rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives tekniske hensættelser,”.

21. I § 8 indsættes som *stk. 7*:

”*Stk. 7.* Kursværn, der er fradraget ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 4

eller 4 a, forhøjer dog altid beskatningsgrundlaget efter stk. 4.”

§ 15.

Stk. 3. Gevinst eller tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer, finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier, anparter, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom opgøres som forskellen mellem værdien af det pågældende aktiv ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet).

Er aktivet anskaffet i indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi, jf.

dog stk. 6. Er aktivet realiseret i indkomståret, opgøres gevinst eller tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og værdien ved indkomstårets begyndelse. Er aktivet anskaffet og afstået i samme indkomstår, opgøres gevinst og tab som forskellen mellem afståelsessummen omregnet til kontantværdi og anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi, jf.

dog stk. 6. Aktieavancebeskatningslovens § 27 finder tilsvarende anvendelse ved opgørelsen efter 1., 2. og 4. pkt. Likvidationsprovenu, der udloddes fra aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, investeringsforeninger m.v. i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, anses som salgssum.

Hvis et aktiv, der tidligere var skattefrit, bliver skattepligtigt, betragtes aktivet som anskaffet til handelsværdien på det tidspunkt, hvor skattepligten indtræder. Hvis et aktiv, der tidligere var skattepligtigt, bliver skatte-

frit, opgøres gevinst og tab, som om aktivet blev solgt til handelsværdien på det tidspunkt, hvor skattepligten ophører. Ved aktiver i fremmed valuta opgøres værdien i danske kroner.

Stk. 7. Ved opgørelse af gevinst og tab på aktier eller anparter, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvori en skattepligtig omfattes af § 1, stk. 1, har anbragt opsparring i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, skal der til brug for lagerbeskatningen efter stk. 3 ved indkomstårets begyndelse og indkomstårets udløb anvendes det største beløb af enten anskaffelsessummen eller selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart ifølge senest aflagte årsregnskab pr. 15. november i indkomståret, når aktierne eller anparterne ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Er aktierne eller anparterne i selskabet tillagt forskellige rettigheder, skal der korrigeres herfor ved opgørelsen af selskabets indre værdi pr. aktie eller anpart efter 1. pkt., hvis de forskellige rettigheder har betydning for disses værdi. Den skattepligtige skal årligt og senest den 1. december i det enkelte indkomstår give pengeinstituttet oplysning om værdierne opgjort efter 1. og 2. pkt. til brug for beskatningen efter denne lov. Giver den skattepligtige ikke pengeinstituttet oplysning om værdierne efter 1. og 2. pkt. rettidigt, anvender pengeinstituttet anskaffelsessummen ved opgørelse af lagerbeskatningen efter stk. 3. Reglerne i

22. I § 15, stk. 7, indsættes efter 2. pkt.:

”Anskaffelsessummen efter 1. pkt. opgøres efter aktie for aktie-metoden.”

23. I § 15, stk. 7, 3. pkt., ændres to steder ”1. og 2. pkt.” til: ”1.-3. pkt.”, og i § 15, stk. 7, 4. pkt., ændres ”1.-4. pkt.” til: ”1.-5. pkt.”

1.-4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på andele af et kommanditaktieselskab, hvori en skattepligtig omfattet af § 1, stk. 1, har anbragt opsparing i en af de opsparingsordninger, der er nævnt i pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 eller pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A.

§ 22. Pengeinstitutter, kreditinstitutter og kapitalpensionsfonde indgiver senest den 15. januar efter indkomstårets udløb en opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for hver af de skattepligtige pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1. Opgørelsen for pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13, konti efter pensionsbeskatningslovens § 42, og rateopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 11 A, 15 A og 15 B, jf. § 11 A, og SPkonti, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, kan dog ske samlet. Skatten indbetales samtidig med indsendelsen af opgørelsen.

§ 23. Ved ophævelse af en af de pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i løbet af indkomståret skal forsikringsselskabet m.v. foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf, jf. dog stk. 4. Forsikringsselskabet m.v. skal tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen inden for 3 hverdage, efter at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den skattepligtige ydelse. Hvor ophævelsen ikke medfører, at der sker udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab m.v. tilbageholde skatten og

24. I § 22, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres ”15. januar” til: ”22. januar”.

25. § 22, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

”Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 15. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Renten svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. pkt. dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.”

26. I § 23, *stk. 2*, ændres ”15. januar” til: ”22. januar”.

angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen, inden for 1 måned efter at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til ophævelsen. Samtidig med indbetalingen af skatten giver forsikringsselskabet m.v. den skattepligtige underretning om indbetalingen efter regler, der fastsættes af skatteministeren. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophævelse af kontoen for et beløb svarende til handelsværdien på ophævelsetidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de renter, der på ophævelsetidspunktet er påløbne, men ikke forfaldne.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved ophævelse af en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, når overførslen sker inden for samme forsikringsselskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. I stedet indgiver forsikringsselskabet m.v. eller det forsikringsselskab m.v., hvortil ordningen er flyttet, opgørelse for perioden fra den 1. januar i indkomståret til og med den 31. december i indkomståret. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse ved overførsel mellem to forsikringsselskaber m.v., hvis det forsikringsselskab m.v., hvorfra overførslen sker, har valgt at foretage endelig opgørelse efter stk. 1.

§ 23 a. Når skattepligten for de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører, uden at der er tale om dødsfald, skal forsikringsselskabet m.v. foretage en endelig opgørelse af

27. § 23, stk. 4, 3. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Hvis overførsel af ordningen medfører, at ordningen skifter opgørelsesmetode, finder § 31, stk. 3, 2.-4. pkt., anvendelse.”

beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf. Forsikringselskabet m.v. skal tilbageholde skatten og angive og indbetale den til told- og skatteforvaltningen, inden for 1 måned efter at forsikringselskabet m.v. har fået kendskab til ophøret. Samtidig med indbetalingen af skatten giver forsikringselskabet m.v. den skattepligtige underretning om indbetalingen. Ved den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for en pensionsopsparingskonto anses et værdipapir for afstået på tidspunktet for ophør af skattepligten for et beløb svarende til handelsværdien på ophørstidspunktet. Ved denne opgørelse skal der ud over forfaldne renter medregnes de renter, der på ophørstidspunktet er påløbne, men ikke forfaldne. § 23, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved anvendelsen af § 15, stk. 7, skal den skattepligtige til brug for pengeinstituttets opgørelse som nævnt i stk. 1 give instituttet oplysning om værdierne opgjort efter § 15, stk. 7, 1. og 2. pkt., på grundlag af senest foreliggende regnskab. Ved anvendelsen af § 16, stk. 2, skal den skattepligtige til brug for pengeinstituttets opgørelse som nævnt i stk. 1 give instituttet oplysning som nævnt i § 16, stk. 3, på grundlag af senest foreliggende regnskab eller af værdien af aktiverne i kommanditselskabet som nævnt i § 16, stk. 2, 2. pkt., på tidspunktet for skattepligtsophøret som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter regler om underretningen efter stk. 1.

28. I § 23 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Henstår der en negativ skat, jf. § 17, ved udgangen af det indkomstår, hvor skattepligten for de skattepligtige, der er

nævnt i § 1, stk. 1, ophører uden, at der er tale om dødsfald, kan den negative skat anvendes til modregning i positiv skat ved en eventuel senere genindtræden i skattepligt efter § 1, stk. 1. Ophæves pensionsordningen i tiden efter ophør af skattepligt efter § 1, stk. 1, uden at skattepligten efter § 1, stk. 1, er genindtrådt, finder § 25 anvendelse.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 25. Henstår der ved udgangen af det indkomstår, hvori en af de pensionsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, ophører, eller hvori skattepligten for en af de skattepligtige, der er nævnt i § 1, stk. 2, ophører, en negativ skat, jf. § 17, der ikke kan udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende indkomstår, og som ikke kan udbetales efter § 17, stk. 2-5, kan et beløb, der svarer til den negative skat, udbetales til ordningen eller institutionen, jf. dog stk. 2. Der kan dog højst udbetales et beløb svarende til den skat efter denne lov, skat efter lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven) og den afgift efter realrenteafgiftsloven, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved ophør af en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41, når overførslen sker inden for samme forsikringselskab m.v. eller mellem to forsikringselskaber m.v. I stedet kan den negative skat udnyttes til fradrag i skat for efterfølgende år i den nyoprettede ordning

eller den bestående ordning, hvortil den oprindelige ordning er overført.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse ved overførsel mellem to forsikringsselskaber m.v., hvis det forsikringsselskab m.v., hvorfra overførslen sker, foretager endelig opgørelse efter § 23, stk. 1.

§ 31. Skatteministeren kan fastsætte regler om lovens administration, herunder om

- 1) det regnskabsmæssige grundlag for udarbejdelsen af opgørelsen efter §§ 21-24,

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at der ikke skal indbetales skat for pensionsberettigede, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet efter kildeskattelovens § 1.

§ 36. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 2010, jf. dog stk. 3 og 4.

29. § 25, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

”*Stk. 3.* Stk. 1-2 finder også anvendelse ved ophævelse af en pensionsordning som nævnt i § 23 a, stk. 3, 2. pkt.”

30. I § 31 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Skatteministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af beskatningsgrundlaget, dokumentationskrav og adgang til at omgøre valget af opgørelsesmetode efter § 4 eller § 4 a. Hvis der sker en ændring af opgørelsesmetode midt i et indkomstår, laves endelig opgørelse efter § 23 a for de forsikringer, der skifter opgørelsesprincip, på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten indeholdes og indbetales samtidig med skatten efter § 21. Ved overgang til beskatning efter § 4 anses værdien af forsikringens depot på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode for at være værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse, jf. § 4, stk. 1. Ved overgang til beskatning efter § 4 a opgøres det skattepligtige afkast efter § 4 a, som om indkomståret for ordningen er den del af kalenderåret, hvor ordningen opgøres efter § 4 a.”

31. Efter § 36 indsættes:

”**§ 36 a.** Renter af skattebeløb efter lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), jf. lovbeholdtgørelse nr. 1075 af 5. november 2006, henføres til betalingsåret.”

§ 2

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 347 af 18. april 2007, § 10 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, § 1 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 1339 af 19. december 2008, § 1 i lov nr. 412 af 29. maj 2009, § 11 i lov nr. 521 af 12. juni 2009, § 3 i lov nr. 1263 af 16. december 2009, § 2 i lov nr. 1278 af 16. december 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 723 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

§ 8. En rateforsikring i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelser om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år, jf. dog stk. 3, § 15 B, stk. 4, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens forsikrede lever, tilfalder ham. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Policen skal være oprettet i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted her i landet eller udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har tilladelse i et land inden for EU eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og udøver livsforsikringsvirksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4 og 7-10, i lov om finansiel virksomhed, eller i et

1. I § 8 indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Ved forlængelse af udbetalingsperioden efter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes nye rater med virkning fra først-kommende kalenderårs begyndelse.”

livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i et andet land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt.

2. Forsikringstageren skal være forsikret og ejer af forsikringen. Hvis forsikringen er tegnet efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver og præmier eller kapitalindskud indbetales af arbejdsgiveren, skal arbejdstageren være forsikret og ejer af forsikringen, jf. dog § 17.

3. Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 25 år efter, at den forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes, når forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og for pensionsordninger omfattet af § 15 A, tidligst 5 år efter at policen er oprettet, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet. Det kan dog tillige aftales, at udbetalingerne påbegyndes i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død, før efterlønsalderen nås, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Forsikringen kan også tegnes som en ren risikoforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør senere end første policedag 15 år efter, at forsikrede når efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

4. Om indsættelse af begunstigede gælder § 5, stk. 2.

Stk. 2. Forsikringen kan kombineres med invalidesum, der udbetales til forsikrede

i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst 2/3.

Stk. 3. For forsikringer, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, finder § 11 A, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

§ 11 A ---

Stk. 2. Før rateudbetalingen påbegyndes, vælger kontohaveren udbetalingsforløbet efter reglerne i dette stykke. Renter m.v., der tilskrives i det sidste udbetalingsår, skal senest udbetales sammen med sidste rate. Kontohaveren skal vælge et af følgende udbetalingsforløb:

1. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller
2. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente. Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der

2. I § 11 A, stk. 2, nr. 2, indsættes efter "hele udbetalingsperioden": "eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode".

optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

Stk. 4. Til kontoen kan knyttes en invalidesumforsikring som nævnt i § 8, stk. 2.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om administrationen af ordningen.

§ 20 ---

Stk. 4. Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i stk. 1, der svarer til indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som den pågældende kan godtgøre at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.

§ 30. Ved overdragelse eller anden overførsel til eje eller pant samt ved andre dispositioner m.v., der medfører, at en pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed eller en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed ikke længere opfylder betingelserne i kapitel 1, svares en afgift på 60 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt

3. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Ved forlængelse af udbetalingsperioden eller valg af nyt udbetalingsforløb efter, at udbetalingen er påbegyndt, beregnes de nye rater med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse.”

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

4. § 20, *stk. 4*, affattes således:

”*Stk. 4.* Den del af udbetalinger fra pensionsordninger som nævnt i stk. 1, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den skattepligtige efter § 55, 1. pkt., kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren eller kontohaveren ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes ikke til den skattepligtige indkomst.”

5. I § 30, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter ”første udbetaling”: ”, jf. dog 4.-6. pkt.”

6. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

”Efter det aftalte tidspunkt for første rateudbetaling kan forsikringstageren henholdsvis kontohaveren forlænge udbetalingsperioden. Endvidere kan den person, som udbetalingen af rateopsparingen eller rateforsikringen i tilfælde af kontohaverens henholdsvis

af kapitalværdien af fripolice eller lignende, jf. dog § 30 B. Samme afgift svares ved ændring af udbetalingsvilkårene for en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. Dog kan udbetalingstidspunktet, udbetalingsperiodens længde og udbetalingsforløbet ændres, indtil første rateudbetaling finder sted. Foretages dispositionen m.v. efter den tidligere ejers død, udgør afgiften 40 pct. af det afgiftspligtige beløb. Af dispositioner m.v. som nævnt i 1. pkt. over en indeksordning svares en afgift på 40 pct. af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen m.v. kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på overførsler fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som ikke er omfattede af § 41, stk. 1, nr. 8, jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

§ 32. Der skal ikke betales afgift af den del af udbetalingen eller ordningens værdi, der svarer til ejerens indbetalinger på ordningen, hvis ejeren kan godtgøre, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret her i landet eller i udlandet for indbetalingerne.

§ 41. Overførsel af en hel ordning eller en delvis overførsel af en forsikring eller en pensionsaftale eller lignende, der ikke var i kraft ved udgangen af 1982, jf. § 10 i pensionsafkastbeskatningsloven, eller en opsparingsordning, der ikke er omfattet af ovennævnte lovs § 10, stk. 1, til en anden

forsikringstagerens død sker til, forlænge udbetalingsperioden. Endvidere kan kontohaveren henholdsvis den person, som rateopsparingen i tilfælde af kontohaverens død udbetales til, vælge et andet udbetalingsforløb, jf. § 11 A, stk. 2. Ved ændringer som nævnt i 4.-6. pkt. kan de oprindeligt valgte terminer for de enkelte rateudbetalinger alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer.”

7. I § 30, stk. 1, indsættes efter 4. pkt., der bliver 8. pkt.:

”Der svares afgift på 60 pct. ved ændring af udbetalingsvilkårene for en ophørende livrente efter første udbetaling. Udbetalingsperioden kan dog forlænges med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. 7. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

8. § 32, stk. 1, affattes således:

”Den del af udbetalinger fra pensionsordninger, der svarer til indbetalinger på ordningen, som den afgiftspligtige efter kapitel 3 kan godtgøre, at der ved opgørelsen af ejerens eller kontohaverens skattepligtige indkomst ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, svares der ikke afgift af.”

9. § 41, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”3. fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende

bestående eller nyoprettet ordning for samme person eller en ægtefælle efter udlodning til denne i medfør af § 30, stk. 2, behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog stk. 9, hvis overførslen sker:

1. mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger bortset fra ophørende livrenter,
2. fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en pensionsordning med løbende udbetalinger bortset fra en ophørende livrente, jf. dog stk. 8,
3. fra en rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun en af pensionsordningerne omfattes af § 15 A eller overførslen sker efter første rateudbetaling fra en af ordningerne, idet overførsel dog kan ske, hvis et påbegyndt udbetalingsforløb i en af ordningerne kan fortsætte på samme vilkår,

Stk. 8. Stk. 1, nr. 2, finder ikke anvendelse, hvis overførslen sker fra en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, som er omfattet af § 15 B. For rateforsikringer og rateopsparinger i pensionsøjemed omfattet af § 15 B finder stk. 1, nr. 3, alene anvendelse, hvis der sker overførsel af en hel ordning omfattet af § 15 B til en nyoprettet ordning omfattet af § 15 B. Stk. 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis der sker overførsel til en rateforsikring eller en rateopsparing i pensionsøjemed, som er omfattet af § 15 B.

livrente, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 8, medmindre kun en af pensionsordningerne omfattes af § 15 A, eller der er tale om en overførsel efter første udbetaling fra en af ordningerne, jf. dog stk. 10,”

10. I § 41, stk. 8, indsættes efter 3. pkt.:

”Ved overførsel af en rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling til en livsvarig livrente, beregnes nye løbende ydelser med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. Frem til dette tidspunkt fastholdes de hidtidige udbetalinger.”

11. I § 41 indsættes som *stk. 10*:

”*Stk. 10.* Overførsel efter stk. 1, nr. 3, fra en

rateforsikring i pensionsøjemed, en rateopsparing i pensionsøjemed eller en ophørende livrente under udbetaling, kan ske til en anden rateforsikring i pensionsøjemed, rateopsparing i pensionsøjemed eller ophørende livrente, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket. Overførsel som nævnt i 1. pkt. af en ordning, der ikke er under udbetaling, kan ske til en anden ,ordning, der er under udbetaling, såfremt sidste udbetaling fra den ordning, hvortil overførslen sker, aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville kunne være sket. De nye rater eller løbende ydelser beregnes med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. Ved overførsel som nævnt i 1. pkt. kan de terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er valgt i den overførte ordning, alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Frem til førstkommande kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalinger.”

§ 53 A ---

Stk. 5. Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i det omfang de modsvares af indbetalinger, som personen har foretaget på ordningen, og som der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Dog medregnes udbetalinger fra ordninger svarende til danske kapitalforsikringer

12. § 53 A, *stk. 5, 1. pkt.*, affattes således:

”Udbetalinger fra pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 til den personkreds, der er nævnt i § 55, 1. pkt., og som svarer til indbetalinger på ordningen, som der ved opgørelsen af ejerens skattepligtige indkomst har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, medregnes til den skattepligtige indkomst.”

og opsparinger i pensionsøjemed med 75 pct., når udbetalingen efter betingelserne i ordningen sker samlet, efter at ejeren har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ved ejerens invaliditet, ved indtrådt livstruende sygdom hos ejeren eller ved ejerens død. Arbejdsgiverens udbetalinger i henhold til et løfte om pension, jf. stk. 1, nr. 6, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i den udstrækning de foretagne indbetalinger modsvarer sikkerhedsstillelsen eller den tidligere sikkerhedsstillelse.

§ 55. Indkomstskattepligten i henhold til § 20, § 46, stk. 1, § 49, stk. 2, § 53, § 53 A, stk. 2 og 3, og § 53 B, stk. 6, påhviler ejeren, den pensionsberettigede, den der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til de pågældende udbetalinger, den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. Indkomstskattepligten i henhold til § 20, stk. 1, nr. 4, og § 46, stk. 1, påhviler dog ejerens fraskilte eller fraseparerede ægtefælle, når ydelserne tilfalder ægtefællen i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo eller den, der efter ægtefællens død i henhold til policen m.v. er berettiget til pension, jf. § 30, stk. 2.

13. I § 55, stk. 1, 1. pkt., ændres ”stk. 2 og 3” til: ”stk. 2, 3 og 5”.